

KURJER WILENSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

TELEF. OD WŁASN. KORESP. Z WARSZAWY.

Pan Prezydent bawi w Wielkopolsce

Pan Prezydent Rzplitej bawi od wczoraj w Czarnkowie w Wielkopolsce, dokąd udał się na polowanie.

W SPRAWIE IZB PRACY

W Min. Opleki Społ. odbyła się w tych dniach konferencja w sprawie projektu ustawy o Izbach Pracy. W konferencji tej wzięli udział m. in. b. ministrowie Pracy i Op. Społ. Hubicki, Jankowski, Jurkiewicz, Moraczewski, Simon, Ziemięcki. Poza tym wzięli udział w konferencji jako rzeczoznawca b. pos. Kwapiński.

W wyniku dyskusji uchwalono zasadnicze tezy i podstawowe założenie projektu zupełnie różne od projektu pierwotnego.

M. in. stwierdzono, że projekt ustawy wyznacza zbyt wąskie kompetencje Izby Pracy.

Następnie wysunięto postulat uniezależnienia składu Izby od wpływu ministerstwa i władz administrac., przyczem domagano się stosowania powszechnych, bezpośrednich, proporcjonalnych i pełnych wyborów.

Co do podziału na okręgowe Izby Pracy, których ma być 5, wysunięto postulat 1 centralnej Izby Pracy dla całego terenu Rzplitej. Wreszcie wysunięto życzenie, by wewnętrzna organizacja Izby Pracy, była wyłączona z ustawy, a pozostawiona kompetencji Izby.

Min. Beck wygłosi exposé 14 b.m.

Wczorajsze posiedzenie komisji

WARSZAWA, (Pat). 8 b. m. przed południem odbyło się pod przewodnictwem wicemarszałka Schaetzla posiedzenie komisji spraw zagr. Sejmu.

Na posiedzeniu tem komisja przyjęła następujące projekty ustaw w sprawie ratyfikacji: konwencji handlowej między Polską a Kanadą, konwencji o ujednoliciu niektórych zasad, odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, konwencji międzynarodowej, dotyczącej konosementów oraz dotyczącej

ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich.

Przyjęto wreszcie projekt ustawy w sprawie zatwierdzenia przez rząd polski przystąpienia Polski do konwencji w sprawie okrętów szpitalnych.

Na zakończenie posiedzenia wicemarszałek Schaetzel zawiadomił komisję, że następne posiedzenie odbędzie się w dniu 14 b.m. o godz. 12 w południe.

Na posiedzeniu tem p. minister spraw zagr. J. Beck wygłosi exposé o polityce zagranicznej.

Jutro rozpoczyna obrady Komisja Budżetowa Sejmu

WARSZAWA (Pat) — W dniu 10 b. m. rozpoczyna prace nad budżetem Komisja Budżetowa Sejmu pod przewodnictwem wice-marszałka Byrki. Dnia 10 b. m. rozpatrywany będzie przed południem budżet Prezydenta R. P., który referować będzie poseł Wojciechowski

oraz budżet Sejmu i Senatu — referent Jedynek. Na posiedzeniu popołudniowym komisji toczyć się będą obrady nad preliminarzem budżetowym w prezydium rady ministrów, który referować będzie poseł Wojciechowski.

Strajk w Buenos Aires

LONDYN. (Pat.) Renter podaje następujące szczegóły strajku w Buenos Aires: W 24-godzinny strajk solidarności ze strajkującymi od 8 dni robotnikami budowlanymi, wzięli udział wszystkie związki zawodowe z wyjątkiem pracowników komunikacji. W ciągu licznych starć pomiędzy demonstrantami a policją na przedmieściach padło 6 zabitych.

Demonstranci parokrotnie przerwali ruch kolejowy, obrzucając kamieniami pociąg i autobusy. W szeregu miejscowości dworce obsadzone są przez policję z karabinami maszynowymi. Poważne rozruchy wybuchły w miejscowości Villa Urquiza, gdzie w trakcie wymiany strażników został zabity policjant i przywódca strajkujących. Grupy strajkujących kobiet obrzucały kamieniami tramwaje, przewracaly samochody, załamane żywotnością.

Liczba rannych jest bardzo wysoka. Dokonano 171 aresztowań. Popołudniu policja opanowała sytuację. Władze są przekonane, że skrajne elementy usiłowały przelstoczyć strajk w ruch rewolucyjny w Argentynie.

BUENOS AIRES. (Pat.) Podczas wczorajszych rozruchów wszystkie sklepy oraz banki w mieście były zamknięte. Na jednym z przedmieść rzucono bombę. Wśród aresztowanych znajduje się kilku przywódców strajku, noszących cudzoziemskie nazwiska, wskazujące na pochodzenie ze wschodu Europy.

BUENOS AIRES. (Pat.) Komitet strajkowy zdecydował dziś przedłużyć strajk o dalsze 24 godziny. W odpowiedzi rząd wydał zarządzenia, mające na celu zapewnienie pracy szpitali, dostaw żywności oraz ruch samochodów Czerwonego Krzyża w zagrożonych dzielnicach. Wodociągi, elektrownie, dworce i targowiska są strzeżone przez patrole. Na poczcie, telegrafii i radiostacji ustalono kontrolę celem zapobieżenia rozpowszechnianiu alarmujących pogłosek. Komunikacja kolejowa została przywrócona.

BUENOS AIRES. (Pat.) Komitet strajkowy zdecydował dziś przedłużyć strajk o dalsze 24 godziny. W odpowiedzi rząd wydał zarządzenia, mające na celu zapewnienie pracy szpitali, dostaw żywności oraz ruch samochodów Czerwonego Krzyża w zagrożonych dzielnicach. Wodociągi, elektrownie, dworce i targowiska są strzeżone przez patrole. Na poczcie, telegrafii i radiostacji ustalono kontrolę celem zapobieżenia rozpowszechnianiu alarmujących pogłosek. Komunikacja kolejowa została przywrócona.

Podziękowanie P. Prezydenta R. P. za życzenia noworoczne

WARSZAWA (Pat) — Z polecenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej szef kancelarii cywilnej wyraża za pośrednictwem prasy podziękowanie przedstawicielom nauki, sztuki, duchowieństwu wszystkich wyznań, organizacjom społecznym, kulturalnym i zawodowym, oraz osobom prywatnym za nadesłane życzenia z okazji Nowego Roku.

Tablica ku czci Marszałka w Zurichu

ZURYCH. (Pat) W Zurichu na ulicy Auf der Mauer pod Nr. 13 ma być wmurowana tablica pamiątkowa Marszałka Piłsudskiego, który w czasie swego pobytu przed wojną w Zurichu mieszkał w tym domu, mieściła się tam wówczas biblioteka polska oraz lokal towarzystwa polskiego

Napady marokańczyków na oddziały Legii Cudzoziemskiej.

LIZBONA. (Pat.) Prasa portugalska donosi z Tangeru, że szczyty marokańskie na południe od Marakeszu uprawiają systematyczne napady na oddziały Legii Cudzoziemskiej Stale ulewę ulemożliwiają podjęcie zarządzeń wojskowych celem radykalnego stłumienia napadów, przybierających charakter nowego powstania.

Nowy termin egzekucji Hauptmanna

TRENTON. (Pat.) Hauptmann został poinformowany, że egzekucja odbędzie się 17 stycznia. Skazaniec ma nadzieję, że kara zostanie uchylona przez trybunał do spraw ulaskawień, który sprawę jego będzie rozpatrywał w najbliższą sobotę.

Bohaterskie zachowanie się lekarzy szwedzkich

ADDIS ABEBA. (Pat.) Liczba ofiar bombardowania ambulansu szwedzkiego Czerwonego Krzyża wzrasta. Jeden z rannych sanitariuszy abisyńskich, przywieziony do Addis Abeby, znajduje się w agonii. Inny sanitariusz znajdujący się w szpitalu w Addis Abebie, wyraża się z nadzwyczajnym uznaniem o odwadze lekarzy szwedzkich, którzy w czasie bombardowania nie traciili zimnej krwi, a nawet dokonali zdjęć fotograficznych. Słowa uznania odnoszą się szczególnie do lekarza naczelnego ambulansu D. Hylandera. Sanitarjusz ów w czasie nalotu samolotów był u jego boku i doradzał mu, by sebrocił się w bezpieczne miejsce. Dr. Hylander kategorięcznie jednak odmówił i do ostatniej chwili, dopóki nie został ranny odłamkiem bomby trwał na swym stanowisku. Dr. Svenson przeżył chorego pod drzewo, gdzie zaczął go opatrywać dr. Lundstrom, który wkrótce też został ciężko ranny i, jak wiadomo, wskutek odniesionych ran zmarł.

Tenże sanitariusz stwierdza, jak i inni świadkowie bombardowania, że obóz Czerwonego Krzyża znajdował się w odległości co najmniej 3 km. od obozu Rasa Desty.

—[::]—

Górnicy w Anglii otrzymają podwyżkę

LONDYN. (Pat.) Dziś odbyła się narada przedstawicieli przedsiębiorców kopalń węgla i przywódców górników. — Przedstawiciele przedsiębiorców złożyli górnikom propozycję podwyżki płac w różnej skali, zależnie od miejscowości. Delegaci górników przedstawiają te propozycje komitetowi wykonawczemu dziś wieczorem. Nowa narada odbędzie się jutro popołudniu. Górnicy udzielą odpowiedzi na propozycję przedsiębiorców, która przewiduje podwyżkę płac

od 6 pensów do 1 szylinga dziennie, podczas gdy górnicy domagają się ogólnej podwyżki o 2 szylingi dziennie.

LONDYN. (Pat.) Przedstawiciele związku górników odbyli dwugodzinną naradę z min. kopaln. Prezes związku górników Jones zwrócił się do ministra aby wobec tego, że propozycje przedsiębiorców są niezadowolające, skarb udzielił prowizorycznie gwarancji lub pożyczki albo poprostu subwencji.

Niewyjaśniona sytuacja pod Tembien

WARSZAWA. (Pat.) Na podstawie wiadomości z różnych źródeł, PAT. podaje następujący komunikat o położeniu na frontach Abisynji w dniu 8 stycznia. Na froncie północnym w-g urzędowego komunikatu włoskiego artylerja włoska rozpraszala oddziały abisyńskie, skoncentrowane na południe od Makalle na górze Amka Aradam.

Urzędowy komunikat abisyński, podany przez źródło angielskie i francuskie donosi, że wczoraj w dniu święta Bożego Narodzenia kościoła koptyjskiego oddziały zbrojne abisyńskie ukończyły akcję odzyskania rejonu Tembien.

W części na zachód od Makalle, w-g tego komunikatu oddziały włoskie cofały się wczoraj nie stawiając oporu, paliły one wsie abisyńskie w odwrocie i porzuciły 1 czołg i 1 samochód.

Źródła angielskie podkreślają, że informacje abisyńskie i włoskie o położeniu w prowincji Tiembien są biegunowo sprzeczne, bo podczas gdy Abisyńczycy utrzymują, że ogarnęli

Tembien na zachód od Makalle, a więc, że posunęli się tu dość daleko naprzód, jednocześnie Włosi donoszą, że rozproszyli Abisyńczyków na górze Amba-Aradan, że nie dopuścili do ułokowania tam gniazd karabinów maszynowych abisyńskich.

Czerwony Krzyż Szwedzki domaga się odszkodowania

STOKHOLM. (Pat.) Rząd szwedzki nie przedsięwziął dotychczas żadnych kroków w sprawie zbombardowania szpitala Czerwonego Krzyża w Abisynji przez włoskich lotników. Rozstrzygnięcie w tej sprawie nastąpi z chwilą ostatecznego zgromadzenia materiałów, do których należeć będzie również sprawozdanie gen. Graziani. Szwedzki Czerwony Krzyż oczekuje poza tym na dokładne zestawienie wyrządzonych szkód, aby na

7 oficerów włoskich w niewoli

PARYŻ. (Pat.) — Havas donosi z Dessie, że wojska Dedżasa Ayelu wzięły do niewoli w prowincji Scire 7 oficerów włoskich. Jeńców tych sprowadzono do Dessie.

jego podstawie, wystać do Abisynji uzupełnienia oraz domagać się ewentualnego odszkodowania.

Jednocześnie donoszą, że kierownictwo misjonarzy szwedzkich domaga się za pośrednictwem ministerstwa spraw zagranicznych od Włoch odszkodowania w wysokości 40.000 lirów za straty poniesione przez misjonarzy wysiedlonych z włoskiej Afryki Wschodniej.

Giełda warszawska

WARSZAWA. (Pat.) Dewizy: Berlin 213,45—213,98—212,92; Londyn 26,21—26,28—26,14; N. Jork nie notowany; N. Jork kabel 5,31 1/4—5,32 i pół—5,30; Paryż 35,00 i pół—35,07 i pół—34,93 i pół; Szwajcaria 172,70—173,04—172,36.

KTO WYGRAŁ?

Ważniejsze wygrane loteryjne w dniu 8.I 1935 r.

Zł. 100.000 — 150704.
Zł. 30.000 — 55290.
Zł. 10.000 — 27072 94675 122046 189927.
Zł. 5.000 — 24133 76830 102547 121717 145239 188983.
Zł. 2.000 — 18689 38237 39584 69270 71086 111497 1117684 146668 138010 171059 173285.
Zł. 1.000 — 972 6683 18963 30297 30996 36249 45245 46381 52428 54065 55663 58847 64992 67529 68868 71558 80676 89419 91940 92217 93833 95239 96155 97086 99362 119125 129354 131199 133663 139398 145046 153325 158418 163304 174241 192764.
Zł. 10.000 — 76712 129017 157644 160264.
Zł. 5.000 — 4059 16826 28473 37172 50897 58640 60348 103366 116851 174118 193631.
Zł. 2.000 — 19187 22348 23234 26982 29045 35738 42431 51341 56116 56321 59879 68136 87492 91473 94092 103250 104065 104961 109918 132207 160974 172619 186572 188255 190927.
Zł. 1.000 — 10193 17884 20697 23872 24607 28193 38058 43527 51014 55249 65975 79908 81122 89088 100584 103570 112166 114735 126415 128731 142093 146019 152149 157061 161749 175539 181298 191093 192726 193634.

Zbrodnia, czy wypadek?

Wykolejenie pociągu pod Wilnem

Katastrofie uległ pociąg zdążający do Mołodeczna Jedna osoba zabita, 26 rannych

CIEN MATUSZKI.

Onegdajszej nocy o godz. wpół do pierwszej w Wilnie słyszano przeciągłe wycie syren i gwizdków kolejowych. Sądzone, że jest to alarm pożarowy. Nikt z wilnian nie domyślał się, że przed kilkunastu minutami na szlaku kolejowym

przypomina wcale zbliżającej się połowy stycznia. Górzysty urozmaity teren z rozrzuconymi malowniczo plamami białego topniejącego, jak wiosną śniegu, szybki nurt wezbranej Wilenki, nie przykuwają naszej uwagi. Pragniemy czempredziej trafić tam, gdzie miała

NA MIEJSCU WYKOLEJENIA.

Nasyp jest w wielu miejscach głęboko rozryty i uszkodzony. Niektóre wagony, szczególnie dwa pierwsze, pasażerskie głęboko wryły się w żółty piach na sypu i, zdaje się, grożą lada chwila runieciem.

Szyny leżą porozkręcane, oderwane od podkładów. Część wagonów stoi na podkładach kolejowych, lub na nasypie. Z obu stron wykolejonego pociągu ma newrują lokomotywy. Lokomotywa, która, jak się następnie dowiadujemy, szczególnie przeszła przez przeszkodę, stoi mocno na szynach. Jedynie tylna oś nie co zwisa. Wagon pocztowy i bagażowy wykoleiły się, lecz stoją na nasypie równo. Natomiast dwa następne pasażerskie wagony Nr. Nr. 15057 oraz 8186 zawisły nad samym nasypem... Trzeci skolei wagon pasażerski wrył się głęboko w poprzedni wagon i jest częściowo zupełnie rozbity. Drewno pomieszało się z żelazem. Wagon ten oznaczony numerem 15085 wygląda krótszy od innych, a to z tego względu, że prawie połowa jego wryła się w wagon poprzedni.

— Jak się to mogło stać? pytam jednego ze stojących w pobliżu kolejarzy. Udziela mi wyjaśnień:

POCIĄG MIESZANY.

Pociąg Nr. 461, który w dniu 7 bm. o godzinie 23 w nocy wyruszył z dworca kolejow. w Wilnie do Mołodeczna składał się z lokomotywy i 18 wagonów, w tym jednego bagażowego, jednego pocztowego, 3 towarowych krytych, jednej próżnej cysterny firmy czechosłowackiej, 4 lor z ładunkiem oraz 8 osobowych wagonów, w tym dwóch wagonów instruktorskich Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.

Tor kolejowy biegnie w tym miejscu zygawkowato. W małej kotłince opisuje dość ostry łuk i biegnie w górę. Katastrofa miała miejsce dokładnie w odległości 6 kilometrów 800 metrów od Nowej Wilejki, półtora kilom. od przystanku kolejowego, w odległości kilku metrów od drogi wiejskiej, prowadzącej do Borek.

Okoliczność wbiła się trzeciego wagonu pasażerskiego do poprzedniego tłumaczy się tem, że wagony pasażerskie

W pięciu miejscach wyrwane są haki. 6 muter — odkręconych. Rozluźnieniu uległy szyny kolejowe od wewnętrznej strony łuku utworzonego w tem miejscu przez tor.

Jeden z fachowców kolejowych myśli na głos:

— Gdyby szyny były rozluźnione od zewnętrznej strony byłoby gorzej, ponieważ siła odśrodkowa poczyniłaby wówczas większe spustoszenia.

Posuwamy się wzdłuż toru kolejowego. Nachylamy się przechodząc pod wiszącymi w powietrzu drzazgami „Wagonu śmierci”, jak go już określono na miejscu. Lokomotywa pociągu stoi na czele, oddalona o kilka metrów od reszty rozbitego pociągu. Oglądamy ją uważnie i zwracamy uwagę, że jeden z t. zw. ochraniaaczy, właśnie ten, który się znajduje po lewej stronie (gdzie szyny były rozluźnione) jest zupełnie odłamany. Ochraniaacza tego niema. Widocznie leży gdzieś pod gruzami wagonów. Znajdzie się napewno podczas oczyszczania toru.

OSTATNI POCIĄG PRZED KATASTROFĄ.

Kiedy przeszedł tym torem ostatni pociąg? To się daje łatwo ustalić. Zaglądamy do rozkładu jazdy: Ostatni pociąg przed katastrofą zdążający z Mołodeczna do Wilna, miał miejsce wypadku mniej więcej około godziny 10,05 katastrofa zaś miała miejsce, jak już o tem wskazaliśmy wyżej, około godziny 11 min. 45 t. zn. więc dwie godziny przed katastrofą...

PRZEBIEG KATASTROFY.

Jeden z pasażerów, kupiec Szajder z Wołożyna, który był obecny w trzecim zmiążdżonym wagonie, dzieli się z nami swymi przeżyciami:

Wyruszyliśmy z Wilna o godzinie 11 w nocy. Zająłem przedział wagonu 3 klasy. Był to wagon typu rosyjskiego z półkami do spania. Zająłem górną półkę i wkrótce pod miarowy turkot kół zasnąłem. Obudził mnie silny wstrząs, że fru nałem na przeciwną półkę, następnie zaś na dół. Upadłem na kogoś, kto leżał już podemną i jęczał.

„Wagon śmierci” nr. 15085

posiadają hamulce pneumatyczne, których pozbawione są wagony towarowe. Po katastrofie, kiedy nastąpiło nagle za hamowanie pociągu, tylne wagony towarowe, bez hamulców pneumatycznych, siłą rozpędu natarły na wagony pasażerskie.

POWODY KATASTROFY.

Zbliżamy się do wykolejonych wagonów. Szyny są w tem miejscu wyraźnie rozluźnione. Na ziemi pogieęte złącza

Ogólny widok miejsca katastrofy

Wilno — Mołodeczno wydarzyła się największa w dziejach Wileńszczyzny katastrofa kolejowa. Dopiero nad ranem po mieście lotem błyskawicy rozeszła się, kolportowana z ust do ust, wiadomość o wykolejeniu się pociągu pasażerskiego.

Od wczesnych godzin rannych nieustannie dzwoniły telefonizne alarmowały naszą redakcję. Czytelnicy domagali się potwierdzenia i szczegółów katastrofy. Szczególny niepokój zdradzali ci, których krewni, lub znajomi wyjechali pociągami w kierunku Mołodeczna, odchodzącym o godzinie 11 min. 20 w nocy.

Jednocześnie po mieście zaczęły krążyć mgliste narazie wiadomości, następne potwierdzone przez komunikat oficjalny, o tem, że katastrofa nastąpiła wskutek zbrodnierozluźnienia szyn, że są zabici i ranni. Odżył w całej groźbie cień potwornego zbrodniarza Matuszki, „specjalisty” od wywoływania katastrof kolejowych.

Krótki komunikat oficjalny „PAT-a” nadesłany prasie z wyjątkowo nieczułym dla ludzi opóźnieniem, przeszło 12-godzinnym brzmiał:

„Dnia 7 b. m. o godzinie 23,25 na szlaku Wilno — Mołodeczno, na odcinku N. Wilejka — Kienia, na 9 kilometrów od N. Wilejki, WSKUTEK ROZKRĘCENIA SZYN PRZECIEM WYKOLEJENIA SPRAWCÓW wykoleił się pociąg mieszany Nr. 461, zdążający z Wilna do Mołodeczna. Parowóz wykoleił się jedną osi. Jeden wagon trzeciej klasy, jeden wagon drugiej klasy, 3 wagony towarowe — rozbite, wagon pocztowy i jeden wagon 3 klasy wywrócone i uszkodzone, 2 wagony 3 klasy, jeden wagon towarowy i wagon bagażowy — wykolejone i uszkodzone oraz nieznacznie uszkodzone 1 wagon 3 klasy, 2 wagony służbowe i jeden wagon towarowy. Z podróżnych jadących pociągami, zabita została Wiktorja Bukowska, emerytka kolejowa, zam. w Wilnie. Ciężko ranny Stefan Kaziulewicz, rolnik ze wsi Mała, gm. worniańskiej, pow. wil. trockiego. Łżej rannych — 25 pasażerów”.

DO MIEJSCA WYPADKU.

Relacja naszego współpracownika, który udał się na miejsce wypadku, brzmi jak następuje:

Taksówka mknie serpentynową szosą Wilno — Nowa Wilejka. Koła wozu rozrzucają błoto. Jesienna pogoda nie

miejsce największa w dziejach Wileńszczyzny od czasu odzyskania niepodległości, katastrofa kolejowa. Podnieca to również naszego szofera. Pomimo to wciąż zachęcamy go do jeszcze szybszej jazdy.

Docieramy do N. Wilejki, gdzie oczekuje nas przeszkoda. Tuż przed przejezdem kolejowym opada szlaban. Nie podnosi się dość długo.

Widocznie katastrofa nauczyła kolejarzy, aż tak daleko posuniętej ostrożności, usiłuje żartować kolega...

Wreszcie pociąg przeszedł, droga jest wolna.

W Wilejce, szczególnie na stacji kolejowej ożywienie. Wszyscy mówią o katastrofie. Widzimy sporo ludzi, którzy na piechotę, wzdłuż toru kolejowego, udają się w kierunku, gdzie tragiczny wypadek miał miejsce.

WPOBLIŻU BOREK.

Mijamy N. Wilejkę, taksówka wjeżdża na szosę prowadzącą do Michaliszek, skręca następnie na drogę wiodącą do majątku b. premiera marsz. senatu Prystora — Borki. Przygodnie napotkany człowiek informuje nas:

— Już niedaleko. Katastrofa miała miejsce koło przystanku Kiwiszki, tuż w pobliżu Borek.

Zdaleka widzimy na nasypie kolejowym stłoczoną masę wagonów. Witają nas gwizdki lokomotyw i krzyki ludzi.

Jeszcze jeden zakręt i spostrzegamy na wznoszącym się o trzy, a może i więcej metrów, nasypie kolejowym gromadę ludzi.

Na szynach kolejowych stłoczone w bezładzie wagony.

Zastaliśmy na miejscu wypadku przedstawicieli władz: wiceprokuratora Kaweckiego, sędziego śledczego Szelkinę, ruchliwego komendanta policji powiatowej nadkomisarza Stroneczkę, naczelnika ruchu drogowego inż. Bogdańskiego, kierownika urzędu pocztowego Wilno — Millera, kierownika pow. wydz. śledczego Wiczyńskiego oraz funkcjonariuszy policji i kolei. Toczy się dochodzenie, oraz odbywa się usuwanie zatoru, jaki się wytworzył na linii kolejowej.

Przy nasypie jacyś ludzie rozłożyli ogromne ognisko. W pobliżu znajduje się stół z nazwą nadleśnictwa, tuż obok telefon połowy, który łączy miejsce katastrofy z miastem.

Resztkami sił podniosłem się, podbiegłem do okna, stłukłem szybę i wyskoczyłem na nasyp. Szybko pobiegłem na dół, gdyż miałem wrażenie, że wagon la da chwila runie i przyciśnie mnie swoim ciężarem.

Gdy trochę oprzytomniałem, zauważyłem wystraszone twarze wybiegłych z wagonów pasażerów oraz posłyszałem je ki rannych, dochodzące z wagonów.

(Dokończenie na str. 5-ej)

Przed nowymi wyborami we Francji

(Od naszego korespondenta)

Paryż, w styczniu.

Coraz bardziej zaczyna się wytwarzać przekonanie, że zwycięstwo premjera Laval'a w Izbie przy debacie nad polityką zagraniczną było — pyrrhusowym zwycięstwem. Po ostatnim głosowaniu w izbie powstała bowiem atmosfera nie pewności i zdenerwowania, która zaczęła ciążyć nad życiem politycznym Francji. Plan Laval — Hoare nie zakończył się wyrzuceniem za burtę niewygodnego ministra, jak to się stało w Anglii z sir Samuelem Hoare, ale niemniej jednak rząd wyszedł z debaty parlamentarnej osłabiony i z naruszonym autorytetem; rząd zwyciężył wprawdzie w parlamencie, ale zostało to okupione poważnym naruszeniem sił życiowych i energii.

Zdaje sobie z tego sprawę lewica francuska, która pragnie za wszelką cenę obalić rząd i pomimo kilkakrotnych nieudanych ataków nie zamierza bynajmniej złożyć broni. Zwłaszcza dało się to zauważyć wśród członków lewego skrzydła partii radykalnej, które okazuje znów wzmożoną aktywność w związku ze zbliżającym się terminem wyboru nowego przewodniczącego partii na miejsce, opróżnione po rezygnacji min. Herriota. „Młodoturcy” radykalni zaczynają już lansować kandydaturę b. premjera, dep. Daladiera, który, jak wiadomo, jest energicznym przeciwnikiem rządu. Objęcie prezesury partii przez Daladiera byłoby więc równoznacznym z postawieniem ministrów radykalnych, wchodzących w skład rządu, wobec konieczności dokonania wyboru pomiędzy rządem a własną partją. Antylawalska większość partii radykalnej postanowiła bowiem domagać się nie tylko ponownego wszczęcia debaty nad polityką ogólną rządu, ale także ma zamiar narzucić wszystkim członkom grupy powrót do zasady stosowania dyscypliny partyjnej przy głosowaniu, jakim zostanie zakończona ta debata. Tego rodzaju stanowisko grupy zmusiłoby ministrów radykalnych do wystąpienia z rządu. Możliwe jest, że wobec poważnych tendencji, zmierzających do niewywoływania przez silenia rządowego w obecnych warunkach, grupa radykalna, pragnąc zachować jedność partii, zawaha się przed tak bezwzględnie sformułowaniem swe go wrogięgo stosunku do rządu, ale w każdym razie — nawet w najlepszym wypadku — można uważać za pewne, iż gabinet Laval'a napotka na nowe, jeszcze większe trudności, ze strony tego ugrupowania. Mogą się one okazać tak duże, że już teraz daje się wyczuć w powietrzu atmosfera niepewności i wyczeki

wania, która oczywiście, nie przyczynia się bynajmniej do powiększenia autorytetu i umocnienia stanowiska rządu, w chwili, gdy wydarzenia międzynarodowe szczególnie tego wymagają.

Na skutek tego rodzaju sytuacji coraz częściej zaczynają się pojawiać głosy domagające się możliwie najszybszego wyznaczenia wyborów i ewentualnego przyspieszenia ich terminu o dwa miesiące. Zdobyły sobie one posłuch również wśród członków gabinetu, tak iż istnieją poważne powody do przypuszczenia, że przy rozpoczęciu sesji zwyczajnej parlamentu w dn. 14 stycznia rząd wystąpi z wnioskiem o wyznaczenie terminu wyborów na dzień 29 marca i 5 kwietnia. W ten sposób kraj miałby możliwość wypowiedzenia się zarówno co do obchodzących go problemów polityki zagranicznej, jak i co do stanowiska w kwestjach, wchodzących w zakres polityki wewnętrznej i finansowej.

Niewątpliwie przyspieszenie terminu wyborów do parlamentu wpłynie dodatnio na bieg francuskiego życia politycznego. Nad stosunkami francuskimi ciążyła bowiem zanadto myśl o zbliżającym

się terminie wyborów. Liczyła się z tem zarówno skrajna lewica t. j. socjaliści i komuniści, jak i radykali, których chwytne i niezdycydowane stanowisko było przyczyną niezdecydowanej linii, jaką nacechowana była od pewnego czasu polityka Francji. Obawa przed zdyktowaniem przez socjalistów uniemożliwiła radykałom szczerą współpracę z ugrupowaniami centrowo-prawicowymi. Z drugiej strony chęć utrzymania jednolitości partyjnej nie pozwalała parlamentarzystom radykalnym na jasne podkreślenie istniejących różnic. Na skutek tego każdy rząd musiał lawirować w ten sposób, by nie narażać siebie, lub nawet tylko, by nie stawiać w trudne położenie lewego skrzydła partii radykalnej, które ostatnio niejednokrotnie zresztą głosowało przeciw rządowi, pomimo, iż zasiada w nim 5 przedstawicieli tej partii.

Wybory mogą niewątpliwie przynieść wyjaśnienie sytuacji i pewne uspokojenie. Mogą one nawet doprowadzić do wytworzenia większości parlamentarnej, której właściwie w obecnej Izbie nie było, ale pod warunkiem, że zosta-

nie przeprowadzona pewna modyfikacja ordynacji wyborczej, która pozwoliła by kandydatom na uniknięcie kompromisów ideowych w drugim głosowaniu. We Francji bowiem wybory odbywają się w ten sposób, że o ile żaden z kandydatów nie uzyska bezwzględnej większości — następują w tydzień później ponowne wybory z tem, iż o wyborze decyduje już tylko bezwzględnie najwyższa cyfra głosów. Przed tem drugim głosowaniem, czyli t. zw. „second tour du scrutin”, odbywają się różne kombinacje polityczne, które mają na celu skupienie jak największej liczby głosów na 2 lub 3 uprzywilejowanych kandydatów. Stronnictwa lewicowe stosowały w tym wypadku t. zw. zasadę „dyscypliny lewicy”, polegającą na tem, że utrzymywany był tylko ten kandydat lewicowy, który w pierwszym głosowaniu uzyskał najwięcej głosów, a inni kandydaci lewicowi nie tylko się wycofali z dalszej walki, ale także wzywali swych wyborców do głosowania za uprzywilejowanym kandydatem. Analogiczne machinacje odbywały się również wśród ugrupowań prawicowych i centrowych. Na skutek tej arytmetyki wyborczej większość radykałów, która zawdzięczała głosom socjalistycznym swój wybór, nie miała odwagi popierania rządu, zwalczanego przez socjalistów. To drugie głosowanie było główną przyczyną rozbieżności sił ideowych w łonie grupy radykalnej, gdzie za przywódcami lewego skrzydła szła większość tych parlamentarzystów, których wybór bez głosów socjalistycznych byłby niemożliwy.

Wszystkie ugrupowania francuskie zgadzają się, iż system wyborczy jest zły. Nieliczne jednak tylko partje mają odwagę wyciągnięcia wniosków z tego stwierdzenia. Większość obecnych ugrupowań jest przeciwna wszelkim dalszym zmianom. Przeciwna im jest zwłaszcza wyłoniona przez Izbę komisja dla ordynacji wyborczej, która już dwukrotnie odrzuciła, wbrew uchwale plenum Izby, zasadę proporcjonalności. W ten sposób przyszłe wybory francuskie odbędą się prawdopodobnie na zasadzie starej ordynacji, która może znów doprowadzić do wytworzenia się w Izbie trzech prawie sobie równych liczebnie bloków, których łączenie się jest na dłuższą metę niemożliwe. Dlatego nowe wybory mogą się zakończyć tylko przedłużeniem weksla zaufania wydanego przez kraj parlamentowi, a nie początkiem nowej ery w parlamentarzystwie francuskim, czego pragnie dziś cały kraj.

J. Brzękowski.

Katastrofalna powódź we Francji

Wioska w dorzeczu Loary, zalana całkowicie podczas ostatniej groźnej powodzi, o której doniosły już telegramy. Mieszkańcy wioski posługują się naprędce skonstruowanymi tratwami dla komunikowania się ze światem.

Pankracy Bonifacy Serwacy

Narciarze mają aż trzech patronów. Do nich więc wyciągają ramiona z prośbą, by nareszcie zlitowały się niebiosa.

Dajcie nam śniegu!

Pankracy, Bonifacy i Serwacy są zagniewani.

Nie podobały się widocznie pierwsze hulanki narciarskie na dziewiczym śniegu.

Mają rację.

Zjechało do Zakopanego moc ludzi. Na górach było aż czarno od narciarzy. Pełzało bractwo jak mogło, dniami i nocami, a nadomiar złego jeszcze narzekało, że mało jest śniegu, że twarde padać, a śnieg był przecież: miękki, puszysty, leżał rozkosznie pod reglami, błyszczał jak szczęście w Tatrach, ale narciarzom wciąż było mało i mało. Nic też dziwnego, że święci rozgniewali się i dając znak pogańskim bogom zesłali na ziemię Zeusa, który ciepłym wiatrem zniszczył zimę.

Uciekła gdzieś bardzo daleko. Nie wi-

dać jej wcale. W Zakopanem zapomnieli jak wygląda.

Pod reglami zaczynają jakoby kwitnąć krokusy, a strumyki górskie nucą wiosennym bulgotem.

Wiosna, wiosna! Ach to okropne, w styczniu wiosna! Nikt nie chce jej witać. Nikt się nie cieszy: Za wcześnie wybrała się. Nie jesteśmy przygotowani na jej przyjęcie.

Zima w górach bez śniegu wygląda tak, jak rzeka bez wody, jak drzewa bez liści. Od czasu do czasu ukazuje się słońce, które po kilku godzinach chowa się prędko za ścianę Tatr. Jest wyraźnie zgorzzone widokiem gołej, nieprzyzwyczajonej ziemi, która nawet na powitanie Nowego Roku nie chciała wybrać odświętnej, białej szaty.

Gniewają się w dalszym ciągu: Pankracy, Bonifacy i Serwacy.

W sklepach zakopiańskich sprzedawane są medaliki patronów narciarskich. Ludzie kupują i wierzą, że prośby będą wysłuchane.

Cierpliwość ma jednak granice.

Można było czekać trzy dni. Można czekać tydzień cały, ale 10 dni żyć bez śniegu — nie każdy potrafi.

Tak, jak przed świętami był najazd na Zakopane, tak teraz każdy czem prędzej ucieka, bo i co tam robić? Walczyć

z bogami nie każdy chce, nie każdy potrafi i nie każdy może.

Jeden ze starych górali opowiadał, że tam kiedyś, bardzo dawno, była podobna historia z bezśnieżną zimą. Proszono, modlono się i sypnęło. Bogowie nie żalowali, a napało tyle, że ludziska nie mogli nawet drzwi pootwierać i gdy nadziedł św. Mikołaj, to wszystkie chaty góralskie były pozamykane. „Oj! Panočku, co tu było za płacu wówczas. A wiedzieć tseba, że jeszcze tych nart nie było na świecie. Od tej pory my stazy górale zaczęli strugać deski i jest narta. Dziś już śniegu nie boimy się. Śnieżek panocku, to dobra zec. Zarobić można. Gościom jest miło a i popatrzeć pięknie”.

Stary góral gadałby jeszcze, ale miałem dość głądzenia.

Czekać w Zakopanem, to żadna frajda.

Lepiej wybrać się na jakąś wycieczkę.

Do Kuźnic jadę w towarzystwie jednej z „córek gór” p. Wandy Brzozówny.

Na Halę Gasienicową ciągną całe pielgrzymki turystów. Ludzie idą w górę, tak, jakby miano tam na wysokości 1500 mtr. rozdawać szczęście.

Krok za krokiem, minuta za minutą — coraz wyżej i wyżej. Mamy pod sobą już Zakopane. Patrzymy z lekceważeniem na Giewont. Rzucamy okiem na o-

kolicę Jaworzynki, a potem przed nami rozciąga się piękny widok na Halę. Ponurem wejrzeniem patrzą szczyty gór. Perspektywa jest zakryta szarą kotarą chmur.

W schronisku starej góralki, Agnieszki, można odpocząć, posiedzieć, zjeść szklanceczkę mleka zsiadłego z solą za 30 gr., a potem zajrzeć na chwilę do schroniska murowanego P. T. T. Tu, przy każdym krześle stoi kolejka amatorów siedzenia. Tłoczno, jak w kościele. Na szkanek herbaty czekać można godzinami.

Jeden z turystów chwalił się, że był wczoraj na Gubałówce i tam zbierał szarotki, drugi mówi, że spotkał wczoraj pod Nosalem białego niedźwiedzia z którym sfotografował się. Są to oczywiście tak zwane opowiadania myśliwskie, a „myśliwych” w górach jest moc. Wszystkim jakoś chce się gadać. Każdy jest tutaj wielkim taternikiem.

Są tacy, którzy na Halę idą z mapą, kompasem i latarką elektryczną, wówczas, gdy przez cały czas na górę prowadzi poręcz.

Na Halę chodzi nie tylko młodzież.

Widziałem jak jedna ze starszych pań prowadziła na smyczy przyjaciel — pudełka, a pudełek, gdy zobaczył Świeńcę, Kościeliec i Kasprowy, tak się rozochocił do wycieczek, że zaczął z wdzięcz-

Dunikowski — wieczny tułacz

Legenda o Ahaswerze iści się w naszych prozaicznych czasach zgola namacalnie i to w stosunku do dwóch osobistości: Trockiego i Dunikowskiego. Jeden i drugi zasługują na miano wiecznych tułaczy. Jednego i drugiego gnają losy z kraju do do kraju. Żaden nie zagrzewał miejsca. Każdy prędzej czy później bywa z pośpiechem przez władze danego kraju wysiedlany.

NIEROZSTRZYGNĘTA SPRAWA

O Dunikowskim pisało wiele, bardzo wiele. Były różne „pro” i różne „contra”. Tych ostatnich było bodaj znacznie więcej, zwłaszcza ze strony znanych i uznanych powag w zakresie fizyki i chemii tak, że w końcu biedny nasz inżynier i wynalazca kreowany został na zdecydowanego manjaka, którym nie warto się szereg zajmować. Istotnie o Dunikowskim przychodziło, zwłaszcza, że uwagę opinii publicznej pochłonięły sprawy inne, aktualniejsze.

Sprawa wynalazcy nie została jednak widocznie nieprzesądzona, gdyż oto znowu na łamach pism pojawiły się obszerne wzmianki o przeniesieniu się Dunikowskiego z Włoch do Belgii, ścisłej do Brukseli, skąd ma się on skończyć do Polski. Belgja nie życzy sobie gości osławionego alchemika.

ZŁOTO I WROGOWIE.

Prasa podaje sporo interesujących szczegółów z kilkumiesięcznego pobytu Dunikowskiego w Belgji. Wynalazca miał mianowicie wynająć pod Brukselą olbrzymią halę, w której armia robotników belgijskich miała wstawić i zmontować pod osobistym kierunkiem znanego inżyniera maszyny i aparaty znane już z dawniejszych opisów. Słowem Dunikowski miał przekształcić wspomnianą halę na fabrykę i produkować od 1 do 100 kg. złota dziennie. Ilość otrzymanego złota ma zależeć od ilości przetwarzanej ziemi, którą Dunikowski miał sprowadzać z belgijskiego Konga, Ameryki Południowej (pewnie Brazylii) i Madagaskaru. Wynalazca miał zamiar wzmocnić swą dotychczasową produkcję do tego stopnia, by przetwarzać dziennie 8 tys. tonn złotonośnej ziemi (cyfrę podajemy na odpowiedzialność brukselskiego korespondenta I. K. C.) i otrzymywać do 100 kg. czystego złota, co skończyłoby spadek ceny złota z 34 tys. fr. na 6 tys. fr. za kg. Można sobie wyobrazić co to był za przewrót i jaką minę zrobiliby dyrektorzy banków emisyjnych, przechowujących w swych podziemnych sztabach szlachetnego kruszcu na dziesiątki miliardów franków.

Wrogowie — tak przynajmniej twierdzi nasz pechowy wynalazca — nie dopuścili jednak do tego przewartościowania wartości i swemi intrygami zdziałali to, iż Dunikowski musi zwinąć manatki i wynosić się z Belgji. Dokąd? Ano, mówią, że do Polski. Niechby wreszcie przyjechał. Antagoniści wynalazcy i niedowiarłowie mogliby na własne oczy przekonać się czy i w jakim stopniu prawdziwe były rewelacje niektórych pism zagranicznych na temat współczesnego Sędziwoja-alchemika.

WŁOSKA GAFFA?

Pierwotnie Dunikowski fabrykował swoje złoto na południu Francji. Potem przeniósł się do Włoch, do San Remo. Stamtąd wypłoszyła go — jak twierdzi — wojna włosko-abisyńska, uniemożliwiająca eksport wyprodukowanego we Włoszech złota zagranicę. Czy tak było naprawdę? Włosi popelniliby w takim razie kapitalną gaffę, wypuszczając z granic kraju wynalazcę, produkującego tak cenny dla Włoch w chwili obecnej kruszec. Składa się we Włoszech ofiarne na rzecz skarbu państwa, obrączki, biżuterję, a jednocześnie wypuszczaloby się tak pożądanego maga jak Dunikowski, który swemi 100 kg.

dziennie produkuje złota mógłby nieomal sam dźwigać na barach koszty wyprawy abisyńskiej? Gaffa, piramidalna gaffa.

ANONIMOWI FINANSIŚCI.

Gdy nazwisko wynalazcy pojawiło się na łamach prasy poraż pierwszy i długo z nich nie schodziło, wzruszano się nad tragedją człowieka, który poświęcił pieniądze własne i cudze, który wlał w długą, byleby budować swe tajemne aparaty, urządzać zagadkową kuchnię alchemiczną, w której miał ujrzeć światło dzienne czy elektryczne kamień filozoficzny — odwieczne marzenie różnych Midasów i magików, uganających się ponadto za chimera eliksiru

mlodości i perpetuum mobile. Teraz Dunikowski już nie występuje jako rękodzielnik. Teraz instaluje się już nie w kuchni, a w olbrzymiej hali, dtubie się przy swych aparatach nie sam, a przy pomocy armji robotników, warzy złoto w swych tyglach już nie na gramy a na dziesiątki kg. Skąd ta zmiana? ten rozmach? te pieniądze? Czy ze sprzedaży wyprodukowanego dotychczas złota? Jakoś się o tem nie pisze. Pisz się natomiast o tem, że za plecami Dunikowskiego stoi jakieś anonimowe towarzystwo finansistów.

Niechby już raz głośny wynalazca do nas zawitał. Możeby się nareszcie wyjaśniło, co zaszło i do jakich wyników doszedł. NEW.

RĘCE GODNE POCAŁUNKÓW

to ręce spracowane a jednak białe i aksamitnie gładkie. Pielęgnuje, zapobiega niszczeniu, pierzchnięciu i czerwoności rąk

KREM PRACUJĄCY
„PERFECTION”

Pół miliona już blisko!

Wielki Konkurs Radjowy

Przez długi czas Polska kroczyła w dziedzinie radjofonii na szarym końcu państw Europy. Gdy daleko mniejsze kraje dawno już przekroczyły cyfrę pół miliona abonentów — nasza rzecza „radjowców” utrzymywała się ciągle w skromnych granicach niewiele więcej niż ćwierć miliona. Aż wreszcie nadszedł rok 1935. Liczba radjostuchaczy

znowu poczęła wzrastać coraz szybciej, z miesiąca na miesiąc przybywały nowe dziesiątki tysięcy abonentów. I oto zbliża się już dzień, kiedy i my przekroczymy ową, dotychczas dla nas niedostępną granicę. Niewątpliwie w najbliższym już czasie zostanie zarejestrowany

„Jubileuszowy abonent Polskiego Radja Nr. 500.000”

Dla naszej radjofonii będzie to moment wielce uroczysty. Ostatni bowiem okres jej rozwoju był doprawdy, jak na czas kryzysu, imponujący. Mianowicie w ciągu roku Polsce przybyło 20 pro-

cent abonentów radjowych, gdy w innych krajach liczba ich wzrasta znacznie powolniej.

Dla upamiętnienia uroczystej chwili, kiedy zostanie zarejestrowany półmilionowy abonent Polskiego Radja, ogłoszony został

wielki Konkurs Radjowy

W konkursie tym mogą uczestniczyć wszyscy nowi abonenci Polskiego Radja, zarejestrowani w urzędach, bądź agencjach pocztowych po dniu 28 grudnia 1935 r. Aby otrzymać jedną ze

szesnastu zgórą, wyznaczonych na ten konkurs, cennych nagród, wystarczy odpowiedzieć najłatwiej na jedno tylko pytanie. Konkurs bowiem o ogłoszony został pod hasłem:

Zgadnij, którego dnia będzie zarejestrowany kolejny abonent Polskiego Radja Nr. 500 000?

Odpowiedzi winny być nadsyłane pod adresem: „Polskie Radio, Warszawa — Mazowiecka 5”, w kopercie opatrzonej napisem: „Konkurs z okazji zgłoszenia abonenta Nr. 500 000” i zawierającej winny: 1) przewidywany dzień zarejestrowania abonenta Nr. 500.000, 2) własne imię i naz-

wisko uczestnika konkursu, 3) numer upoważnienia radjowego i datę zarejestrowania odbiornika, oraz urząd pocztowy względnie agencję pocztową, które dokonały rejestracji

Listę nagród podamy w najbliższych dniach.

**GRUZLICA ZABIERA WIECEJ OFIAR NIŻ
NAJSTRASZNIJZA WOJNA I WSZYSTKIE
CHOROBY ZAKAZNE RAZEM
!!! KUP NALEPKĘ PRZECIWGRUZLICZĄ !!!**

ności publicznie pięścić czerwonym jezykiem swoją karmicielkę. Właścicielka pudełkowi spudrowała nos, oblicując, że jak tylko uruchomią kolejną linową, to zabierze go na Kasprowy, by tam w leżaku spędzić cały dzień. Będzie to nadzwyczajna rozkosz, jakiej nigdy jeszcze nie było. Będzie to rekord nad rekordami.

I jak tu mają się nie gniewać patronowie narciarstwa. Pankracy, Bonifacy i Serwacy wyznaczili zebranie na Giewoncie. Popatrzyli raz jeszcze na Zakopane. Pokiwali głowami i powiedzieli: Nie!

Ścieżki górskie są opłute, brudne, zaśmiecone papierami, skórą pomarańczową, pełno jest puszek od konserw itd. Śnieg mógłby pokryć te świństwa, pozostałe po ludziach, ale śniegu niema.

Góry są piękne tylko wówczas, gdy nie widać na nich ludzi.

Człowiek chce być w górach sam. Zazdrości innym czyszy i piękna.

Na Hali największym powodzeniem cieszy się poczta. Na pocztówkach stawiana jest pieczęć Hali Gąsienicowej, a więc każdy przybysz, pamiętając słowa rozstania i prośbę pozostałych w domu „pisz na Berdyczów”, skrobie spracowanym piórem kilkanaście pocztówek. Poczta worami znosi pocztówki do Zakopanego, a stamtąd roznosi po całej

Polsce. Zyskuje na tem propaganda i zaspakajana jest ambicja.

Ambicję zaspokoić można również przez pójście na Giewont, by tam na krzyżu wykaligrafować nazwisko i datę „wizyty”. Prawda, że jest to czyn bohaterski, godny pochwały?

Pankracy, Bonifacy i Serwacy są bezradni.

Wędrówka ludów trwa przez cały okragły rok. Deszcz, czy pogoda. Śnieg jest, czy go niema. Wszystko jedno ludzie pchają się gdzie tylko się da i nie sobie z nikogo nie robią. Górale są zgorzeleni, ale mieszczuchy za swoje hulanki i rozkosze płacą a przed złotówką kłania się kapeluszem góral, strzela z biczem, popędza konie i jest zadowolony, chociaż w sereu chowa głęboki żal.

Pędzą samochody do Morskiego Oka. Być w Zakopanem i nie pojechać do Morskiego Oka, to tak, jakby być w Wilnie i nie odwiedzić dzieła Pronaszkii nad brzegiem Wilji, bo wycieczka w 90% ogranicza się do zwiedzenia schroniska zaopatrzonego obficie w zakąski i napoje, które nietyło ogrzewają, ile pobudzają do chwaleń górali.

Ach, jak tu ładnie!

Te góry, ta woda i te limby o których pisał, pamiętasz, no ten, jakże on się nazywał — Aaaa...

Tak, tak Asmyk.

No, kóżby tych rzeczy nie wiedział. Perskie Oko. Przepraszam, Morskie Oko patrzy kroplą wody w niebo. Brała się ze słońcem. Słucha tajemniczych opowiadań starych limb, które kołyszą się z wiatrem.

Nad Morskim Okiem, jak miecz Damoklesa, zawisa w powietrzu, oparty ręką o Turnie, Mnich. Wiatr ostrzy skały Mnicha. Ale i tam ludzie już byli. Pili piwo, zrzucając do jeziora puste butelki.

Pankracemu, Bonifacemu i Serwacemu i to się nie podoba. Nad Morskim Okiem rzadko jest słońce, zwłaszcza w czasie zimowych miesięcy. Przewalają się kłębiaste chmury. Leje się mgła.

Żeby być w Morskim Oku niekoniecznie jest jechać samochodem z Zakopanego 30 klm., można w „Morskim Oku” znaleźć się przy butelce Martela, przy ul. Krupówki.

Pyta jeden drugiego.

— Czy był pan w Morskim Oku?

— Oczywiście, że byłem, co za pytanie, ale ceny tam są słone.

— Jakże ceny? Samochód kosztuje tylko 7 złotych.

— Samochód? Któż samochodem jeździ do Morskiego?

— A, rozumiem, pana. Mówi więc pan o knajpie...

NA MARGINESIE

30 złotych, jak za darmo

Jesteśmy niewątpliwie niewolnikami nalogów. Nawet na świat nie przychodzimy jako ludzie wolni. Ojcowie przekazują nam swe dobre i złe cechy, a matka od razu krępuje, zawija w pieluszki. Później, jako dzieci, musimy mieć do zabawy galganki i mówią do nas „ach ty galgan”, a jeszcze później kupujemy sami rozmaite szatki i szmatki dla dam naszych serc.

O dziedziczości przywar wrodzonych i nabytych mówi nawet pod pewną nieśmiałością rubryka medycyna. Ale nie będziemy tu czerpać do wód z tak niepewnego źródła. Dziś z medycyny („świadome macierzyństwo”) nikt nie ma pociechy. I za wyjątkiem lekarzy nie ona nikomu nie daje. Naodwrot, dawać musi jeszcze klient. Kasa chorych np. istnieje poto, by zbierać składki. Leczyć się w niej mogą tylko ludzie... zdrowi. Inaczej nie da rady. By stracić zdrowie, czekając na swoją kolejkę, to trzeba z początku to zdrowie mieć.

Lepiej wierzyć już przysłowiom, bo „przysłowia są mądrością narodów”. Czy nie bardziej przekonująco od zawitych wywodów brzmi zdanie „niedaleko padło jabłko od jabłoni”? Przynajmniej od razu wiemy o co tu chodzi. Albo „czem skorupka za młodu nasiąkła, tem starość trąci”. Ważne to jest zwłaszcza dla tych, którzy lubią trącać się... kieliszkiem. Jak tem nałóg tkwi mocno w człowieku, świadczy skośne reklamowe powiedzonko: „cukier krzepi, ale wódka łepiej”. I spróbuj gadać z takim. Zresztą i gadanie to też nałóg. Chorują na tę dolegliwość Austriacy. Mówimy przecież „austriackie gadanie”. No i powszechnie kobiety. „Kaś da niewiasta jest najwięcej zadowolona wtedy kiedy nagada się”.

Są oczywiście i nałogi pomniejsze. Chociażby palenie. Ale to fraszka — „można rzucić”, choć w gruncie rzeczy łatwiej jest rzucić papierosa wypalony niż zaprzestać palić.

A i sen to też... nałóg. Niektórzy, śpią bez umiaru. Poeci mówią: „we śnie ujrzą oczy twe kochane i przebaczą wszystkie twoje winy”. Opinja ta nie jest miododajna. W każdym razie win (a i wódki też) nie przebacza... sąd.

Wczoraj właśnie byłem świadkiem jak jeden świadek zaspął proces. Orfeusz biedaka tak długo trzymał w ramionach, że nawet swoich oczu nie mógł w lustrze zobaczyć po zerwaniu się z łóżka. Były zamknięte przez dłuższy czas jak sala sądowa do której przybył

„Kto rano wstaje temu Pan Bóg daje”, a kto późno wstaje temu pan sędzia. daje... 30 zł grzywny.

A bulże teraz, bracie, bul Ból.

amik.

Są tacy, którzy do Zakopanego jeżdżą tylko poto, żeby tańczyć, włóczyć się po restauracjach i grać w karty.

Jechać 1000 klm. Siedzieć 30 godzin w wagonie poto tylko, żeby potem urządzić się w Zakopanem! O, zgrozcie!

Pankracy, Bonifacy i Serwacy w gniewie swoim trwają w dalszym ciągu i mają rację.

Zemsta!

Trzeba ukarać, ale dlaczego cierpieć mają prawdziwi narciarze, którzy piękno Zakopanego i Tatr chcą podziwiać na śniegu?

Takie już jest życie!

Śnieg... Tęsknota za nim...

Co za rozkosz mieć zamiast błota śnieg. Zamiast pieszych wycieczek jeździć po górach. Iść tam, gdzie latem zejść nie można. W uszach mieć szum rozdieranego, jak płótno, powietrza. Mieć pełne oczy gór okrytych śniegiem. Białą świat bajki. Królestwo nart. Świat pełen niespodzianek, wrażeń i romantycznych przygód.

Pankracy, Bonifacy i Serwacy przełamią zapewne swój upór, a turyści zobowiążą się, że szanować będą piękno natury, że w górach nie będą zachowywać się tak, jak na jarmarku.

Zaczną lada dzień siać garściami śnieg.

Jarosław Nieciecki.

Wykolejenie pociągu pod Wilnem

(Dokończenie ze str. 2-ej)

Pierwszej pomocy rannym udzielał lekarz wojskowy, który znajdował się przygodnie w pociągu. Cudem naprawdę uratował się z walącego się i łamiącego w drzazgi wagonu oficer KOP. z małżonką, którzy zajmowali przedział drugiej klasy. Zdażyli w ostatniej chwili wyskoczyć przez okno wagonu na nasyp i wyszli z katastrofy cało. Opowiadano o jeszcze jednym pasażerze, niejakim Łupszynie z Wilna, który przez cały czas siedział w najbardziej poharatanym wagonie w pobliżu tragicznie zmarłej emerytki Bukowskiej. Na chwilę przed katastrofą wyszedł do innego wagonu, szukając wolnej półki, na której mógłby się położyć. W chwili po jego wyjściu nastąpiła katastrofa. Łupszyn żyje.

PIERWSZY ALARM.

Pierwszy oprzytomniał prowadzący pociąg konduktor Gliński. Pobiegł od razu do najbliższej położonej od miejsca wypadku majątku Borki, stamtąd zaalarmował władze kolejowe oraz komisarza P. P. w Nowej Wilejce. Stamtąd zaalarmowano Dyr. Kolejową w Wilnie, komendanta policji powiatowej nadkomisarza Stronczaka, władze bezpieczeństwa, jak również Komendanta Wojewódzkiego P. P. insp. Jacynę.

W odpowiedzi na alarm niezwłocznie zarządzone wysłanie z Wilna na miejsce wypadku pociągu sanitarno-ratunkowego, z którym udali się również przedstawiciele władz kolejowych na czele z p. wicedyrektorem Wileńskiej Dyr. Kol. Mazurowskim oraz brygadą ratowniczą. Syreny słyszane w mieście wzywały członków ochotniczych straży pożarnych, którzy również wzięli udział w akcji ratowniczej.

POCIĄG RATOWNICZY.

przybył na miejsce katastrofy około godziny pierwszej t. zn., po upływie 1 godziny 13 minut, gdyż według ścisłych obliczeń katastrofa nastąpiła punktualnie o godz. 11 min. 47.

Niezwłocznie ustawiono na słupach dwa reflektory, które rzuciły silne snopy światła na wykolejone oraz nawpół wykolejone wagony.

Na nasze pytanie: ilu pasażerów znajdowało się w pociągu — otrzymaliśmy odpowiedź od osoby dobrze poinformowanej:

— Blisko 100 osób, w każdym razie nie więcej. Byli to przeważnie handlarze oraz handlarki, udające się do Smorgoni, gdzie wczoraj odbywał się targ.

OFIARY.

W tragiczny sposób zginęła handlarzka z Wilna, Wiktoria BUKOWSKA, właścicielka małego handlu przy ulicy Majowej, emerytka kolejowa. Udała się

ona do Smorgoni na targ po zakupy produktów dla swego handlu.

Ekspertyza lekarsko-sądowa, którą dokonano wczoraj wieczorem w lesie, w pobliżu miejsca katastrofy, stwierdziła, że śmierć nastąpiła wskutek wewnętrznej wylewu krwi, uszkodzenia wątroby oraz zgniecenia klatki piersowej.

Bardzo ciężko acierpiał również rolnik Stefan KAZIULEWICZ ze wsi Male, gm. worniańskiej, pow. wil. trock., który doznał zwichnięcia obu nóg. Jedną amputowano niezwłocznie po przewiezieniu go do szpitala kolejowego na Wileckiej Łapie. Tamże przewieziono Aleksandra OBERMANA, emeryta kolejowego, który doznał ogólnego potłuczenia oraz Emilję ŻUCHOWSKĄ ze wsi Paszkowszczyzna, gm. worniańskiej. Doznała ona pokaleczenia obu nóg. 23 ciężko rannych opatrzone w ambulansie kolejowym:

Są to: M. FUCHRER, Marjanna ŁUKASZEWICZOWA, żona emeryta kolejowego, Sergiusz NIEWEJO — nauczyciel, Helena ŁACZKOWICZOWA, Mowśa ZYLBERT, M. PAZJAN, Michałina WOLKOWA, A. SZNAJDER, Piotr BUŁKOWICZ, L. NOGIŁOSKER, Franciszek KISIEL, Janina KUNICOWA, W. BURAKOWICZ, Tomasz MAZURKIEWICZ, Mi-

chał SZLAGMAN, Władysław BORKOWSKI, Rejnold KINTZY, Helena PIENKOWSKA, Petronela ILUSZEWA, Michał BECZKOWICZ, WORONOWA, Jan DOMOWSKI oraz Kiejstut KUNCIEWICZ.

WŁADZE ŚLEDZCZE NA MIEJSCE WYPADKU.

Około godziny 2-ej w nocy przybyli również na miejsce wypadku przedstawiciele władz śledczych na czele z naczelnikiem wojewódzkiego wydziału bezpieczeństwa Birkenmayerem, wojewódzkim komendantem P. P. insp. Jacyną, starostą powiatowym Niedźwiedzkim, naczelnikiem wojew. Urzędu Śledczego nadkom. Zemlerem, zastępcą kierownika Urzędu kom. Jasińskim i inni. Jednocześnie przybyli eksperci kolejowi, którzy wszczęli dochodzenie.

WYPADEK Z PREZESEM PROKURATORJI GENERALNEJ.

W związku z katastrofą zanotowano również następujący wypadek. W nocy po otrzymaniu wiadomości o katastrofie, Dyrekcja Kolejowa zaalarmowała prokuraturę. Prezes Prokuratury Generalnej p. Hjaszewicz pociągiem sanitarnym udał się na miejsce wypadku. Po

przybyciu pociągu na miejsce katastrofy prezes Hjaszewicz dostał ataku sercowego. Przewieziono go również do szpitala Kolejowego na Wileckiej Łapie.

ZBRODNIA CZY WYPADEK?

Dochodzenie w sprawie katastrofy jest obecnie w toku. Zanim władze nie skonkretyzują ostatecznie zebranych materiałów trudno z całą pewnością orzec, czy miał w danym wypadku miejsce ZBRODNICZY ZAMACH NA POCIĄG, CZY TEŻ WYKOLEJENIE NASTĄPIŁO Z JAKIEJ INNEJ PRZYCZYNY.

Narazie nasuwają się dwie wersje: Jedna, że na pociąg dokonano zbrodniczego zamachu, o czym ma świadczyć fakt rozluźnienia szyn kolejowych; drugiej, że jednotorowy nasyp kolejowy, na którym katastrofa nastąpiła jest bardzo słaby i źle ubity. Lokomotywa pociągu była bardzo ciężka i rozwijała za wielką szybkość. Możliwe jest, że nastąpiło usunięcie się gruntu oraz rozluźnienie szyn.

Ostateczne słowo o przyczynie katastrofy powie komisja ekspertów kolejowych.

PECHOWY MASZYNISTA.

Jeszcze jedna okoliczność: Maszynista Szulakowski, który ten pociąg prowadził, nie poraz pierwszy był uczestnikiem katastrofy. Z pociągami, które prowadził miały już miejsca katastrofy w pobliżu Turmont i pod Bezdunami.

JAK SIĘ ODBYWA KOMUNIKACJA.

Już zmrok gęstnieje, gdy opuszcza my miejsce wypadku. Od rozpalonego stosu padają czerwone błyski na rozbite wagony oraz na stłoczonych ludzi. Rozlegają się okrzyki robotników kolejowych, zatrudnionych przy usuwaniu zapory i podnoszeniu wagonów. Krzyki przerywają gwizdki manewrujących lokomotyw. Rozlega się rozkazujący głos komendanta powiatowego Stronczaka.

W chwili, gdy taksówka rusza z miejsca, nadjeżdża pociąg z Wilna, udający się do Mołodeczna. Na kilka metrów przed miejscem katastrofy pociąg staje. Pasażerowie wysiadają i przesiadają się do innego pociągu, który czeka po tamtej stronie zatoru. W ten sposób odbywa się narazie komunikacja pomiędzy Wilnem, Mołodecznem i Olechnowiczami. Być może, że już dziś wieczorem uda się zator usunąć. W naszej obecności wydają też władze zwłoki ofiary katastrofy Bukowskiej jej synowi — szoferowi z Wilna.

Dowiadujemy się ponadto, że kierownik ambulansu pocztowego pociągu Nr. 461, Tadeusz Bobrowski, został lekko pokaleczony, lecz udał się w dalszą drogę w kierunku Olechnowicz, naturalnie następnym pociągiem. (C)

Płk. Ulrych ministrem komunikacji

Dowiadujemy się, że na stanowisku ministra komunikacji następuje zmiana.

Minister Butkiewicz wraca do kolejnictwa i obejmie prawdopodobnie stanowisko jednego z prezesów dyrekcji.

Stanowisko ministra obejmuje płk. dypl. Juliusz Ulrych, dotychczasowy zastępca wiceministra spraw wojskowych. Płk. Ulrych był w swoim czasie szefem wydziału IV sztabu, w którym koncentrowały się sprawy komunikacyjne państwa.

* * *

Płk. dypl. Juliusz Ulrych urodził się w Turku pod Kaliszem w r. 1888. Studja średnie i wyższe ukończył w Krakowie.

Brał udział od najmłodszych lat w pracy mępodległościowej, należąc do drużyn strzeleckich. W r. 1905 brał udział w strajku szkolnym. Należał do Legionów od ich założenia i był uczestnikiem pierwszych walk w pierwszej brygadzie pod dowództwem Komendanta Piłsudskiego. Przeszedł wojnę światową i wojnę bolszewicką. W okresie powojennym był szefem wydziału IV komunikacji w sztabie głównym oraz dowódcą 36 p. p., a ostatnio zastępcą wiceministra spraw wojskowych.

Brał także udział w pracy na polu kultury fizycznej, będąc w latach 1927—29 pierwszym dyrektorem Państw. Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk., a od r. 1929 do chwili obecnej płk. Ulrych jest prezesem naczelnej magistratury sportu polskiego, a mianowicie w Zw. Polsk. Zw. Sportowych. Jest on odznaczony wieloma orderami polskimi i zagranicznymi.

Polsko-francuskie koło akademickie w Paryżu

PARYŻ. (Pat.) Na wzór istniejących od paru lat na prowincji kół akademickich polsko-francuskich powstało w Paryżu akademickie koło polsko-francuskie. Koło to, którego prezesem został p. J. Poncet, stawia sobie za zadanie rozwijanie tradycyjnej przyjaźni polsko-francuskiej drogą organizowania współpracy intelektualnej między akademikami i b. akademikami obu narodów. Staraniem koła w pierwszą i czwartą środę każdego miesiąca urządzone będą odczyty z dyskusją. Cykl ten otworzy p. Andre Therive odczytem na temat swej książki „Chantiers d'Europe”.

Należy podkreślić, iż powyższa idea współpracy młodzieży obu krajów objęła już szereg ośrodków uniwersyteckich francuskich, jak w Montpellier, w Tuluzie, Grenoble, Lyonie, Lille, Bordeaux i Strasburgu.

Zapisz się na członka L. O. P. P.

(ul. Żeligowskiego Nr. 4)

OO. Redemptoryści w Wilnie

(WILNO—KAP). Dzięki poparciu J. E. ks. arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego do Wilna mają przybyć i osiedlić się na stałe ojcowie Redemptoryści, synowie Wielkiego Doktora Kościoła św. Alfonsa Liguoriego. OO. Redemptoryści mają zamiar przy pomocy miejscowego społeczeństwa kat. wybudować na którymś z przedmieść Wilna kościół wraz z klasztorem i oddać się pracy wśród najbiedniejszej ludności miasta.

Powódź w Anglii

Według ostatnich wiadomości, Anglię w wielu miejscowościach nawiedziła powódź. Pewna ekscentryczna Angielka, mimo zima, przebyła zalaną powodzią drogę z Maidenhead do Berkshire, w kostjumie kąpielowym.

Zabawny moment tragicznej sytuacji — cyklista podróżujący w hrabstwie Kent w Anglii natknął się na tablicę wzbraniającą przejazdu tą drogą.

NOŻYCAMI PRZEZ PRASĘ

ZAGADNIENIE UKRAIŃSKIE.

A. J. Kawalkowski b. dodatnio ocenia w „Gazecie Polskiej” bilans polsko-ukraińskich stosunków r. 1935. Czołowe organizacje ukraińskie zorientowały się, że wojna na wszystkich frontach prowadzi do klęski. Z drugiej strony zaczęły się pojawiać głosy, zmierzające do postawienia przed polityką ukraińską zadań głównych i oddzielenia od nich spraw drugorzędnych.

przezem we wnioskowaniu dają się zaobserwować spostrzeżenia, że zadania główne, mające zdecydować o przyszłości i rozmiarach sprawy ukraińskiej, nie są bynajmniej diametralnie sprzeczne z racją stanu Rzeczypospolitej.

Z inicjatywy premiera Kościalskiego go, przejawionej jeszcze na stanowisku ministra spraw wewnętrznych, proces zmiany nastrojów, nurtującej społeczeństwo ukraińskie, doszedł w roku ubiegłym do stanu widoczności.

Ujawniło się to we wzięciu przez Ukraińców udziału w wyborach parlamentarnych i w braku gloryfikacji oskarżonych o udział w zamordowaniu min. Pierackiego. Omawiając nastroje polskie w sprawie ukraińskiej autor zwraca uwagę na to, że

w województwach południowo-wschodnich myśla, mówią i działają na sposób staroendecki nawet pilsudczycy. Uplynie na pewno wiele czasu, zanim w psychice środowiska polskiego na tantym terenie wytworzy się świadomość, że aby budować polski stan posiadania, niekoniecznie należy niszczyć ukraiński dorobek kulturalny i społeczny, że wysięg rozwoju obydwu społeczeństw może iść równoległe, że ludność niepoliska, o której wynarodowieniu wszak nie może być mowy, tylko wówczas zostanie zjednana bez zastrzeżeń dla Państwa Polskiego, gdy będzie w nim widział czynnik atrakcyjny dla siebie i to zarówno w sensie kulturalnym i społecznym, jak ideologicznym.

APEL DO SYMPATYKÓW „CZASU”.

3 b. m. w Sądzie Okręgowym zapadł wyrok, skazujący redaktora „Słowa” p. Mackiewicza na 4 miesiące aresztu i 1000 zł. grzywny za zniesławienie pośła Kamińskiego. Szereg pism stołecznych (m. in. „Gazeta Polska” i „Kurjer Poranny”) już 4 b. m. ogłosił ten wyrok.

Konserwatywny „Czas” tego samego dnia dał wyraz zainteresowaniu z jakim zamierza śledzić przebieg już zakończonych procesów. O wyroku ani mru-mru. Minął dzień 5 stycznia, minął 6, 7 i 8 b. m. Sprawa skazania p. Mackiewicza stała się głośną. Pisał o nim obszernie „Dziennik Poranny”. „Robotnik” w Nr. 8 zajmuje się wyrokiem aż dwa razy. M. in., pisząc o toczącym się obecnie procesie „Lewicy Akademickiej”, przypomina:

W wyniku innej sprawy red. Mackiewicz skazany został za oskalowanie na 4 miesiące aresztu. Mimo to w procesie obecnym występuje on jako świadek oskarżenia, jako reprezentant „opinii publicznej”.

Również „Więź” Warszawski” zamieścił obszerną korespondencję z Wilna, odgrzewając przy tej sposobności swoją własną pieczęć opozycyjną.

Jednym słowem o wyroku pisała cała prasa — prorożkowa i opozycyjna, a tu znów endecka i socjalistyczna. Milczy uparcie tylko „Czas”, ten „Czas”, który tak się przebiegiem rozprawy miał interesować. Dotychczas nie wie o wyroku. Nie czytuje gazet, biedaczek. Ciekawie, jak robi „Przegląd Prasy”?

Już 5 b. m. prosiliśmy na ten miesiąc sympatyków „Czasu”, by zechcieli swój organ poinformować o błędzie, w jakim tkwi do dziś dnia. Apel nasz nie został wysłuchany. Ponawiamy go zatem w tonie bardzo ciepłym. Panowie, ratujcie staruszkę przed ostateczną kompromitacją!

Skasowanie egzaminów maturalnych?

Wkrótce odbędzie się posiedzenie Państw. Rady Oświecenia, na którym ma być rozpatrzony wniosek w sprawie skasowania egzaminów maturalnych. Za miast tych uciążliwych, denerwujących i najmniej świadczących o dojrzałości i wykształceniu ucznia egzaminów, ma być wprowadzony inny sprawdzian.

Koła pedagogiczne popierają ten wniosek, jako celowy i słuszny.

SKŁAD SĄDU I OBRONCY.

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Wilnie stanęło 11-tu studentów i asystentów U. S. B. oskarżonych z artykułów 97 i 98 K. K.

Proces wzbudził duże zainteresowanie szczególnie wśród młodzieży akademickiej. Na salę wpuszczano posiadaczy kart wstępu, których wydano ograniczoną ilość.

Rozprawie przewodniczy prezes S. O. Kaduszkiewicz, w skład kompletu sędziowskiego wchodzi sędziowie: wiceprezes S. O. Brzozowski i Bobrowski. Oskarża prokurator Piotrowski. W obronie oskarżonych występują adwokaci pp.: Jasłowski, Zasławski-Suklennicki, Szyszkowski, Krzyżanowski, Engel, Wierszyło i Kulikowski oraz aplikant adwokacki p. Gożuchowski. Na rozprawę powołano przeszło 100 świadków.

OSKARŻENI.

Po rozpoczęciu przewodu sądowego obrona zgłosiła szereg wniosków na temat powołania dodatkowych świadków. Sąd uwzględnił większość z nich oraz ukarał kilku świadków, którzy się nie stawili, grzywną po 30 zł.

Oskarżony Jan Kiejstut Drułto, asystent Studium Rolniczego U. S. B., lat 26, jest Litwinem, wyznania rzym.-katolickiego. Marja Dziewicka, studentka IV roku prawa, Polka — podała się za bezwyznanową. Boruch Liwsiy, lat 22, student I-go roku Rolnictwa, jest wyznania mojżeszowego. Mikołaj Urbanowicz, lat 21, stud. I-go roku Wydz. Mat.-Przyr. jest Białorusinem, wyznania prawosławnego. 22-letni Marcin Szczekallo, stud. III roku Wydz. Mat. i 23-letni Aleksander Smala, stud. III r. Wydz. Mat.-Przyr., są również Białorusinami wyznania prawosławnego. 29-letni Kazimierz Petrusiewicz, asyst. zoologii — Polak, wyzn. ewang.-reform. 29-letni Wincenty Około, wice asystent zakładu meteorologii, Polak, wyzn. rzym.-kat. Irena Dziewicka, absolwentka Wydz. Medycznego, Polka, wyznania rzym.-kat. Mgr. praw 25-letni Stefan Jędrzychowski podał się za bezwyznanowego. Jerzy Sztachelski, asystent Zakładu badania raka, Polak, wyznania rzym.-katolickiego.

SENTENCJA AKTU OSKARŻENIA.

Po sprawdzeniu personaljów oskarżonych Sąd przystąpił do odczytywania aktu oskarżenia, zawierającego 150 stron pisma maszynowego. Trwało to do godziny 15-cj.

Sentencja aktu oskarżenia zarzuca, że wszyscy oskarżeni w różnych okresach czasu od roku 1931 do 1935 — „wzięli udział w porozumieniu pod nazwą „Komunistyczna Partia i Komunistyczny Związek Młodzieży Zachodniej Białorusi” oraz w organizacji p. n. „Lewica Akademicka”, będącej przybudówką Komunistycznej Partii Zachodniej Białorusi i KZMB na terenie Uniwersytetu Stefana Batorego z wiedzą, że porozumienie i organizacje te mają na celu zmianę przemocy ustroju Państwa Polskiego i oderwanie od niego części terytorjum.

„FRONT”, „FUNK” I ZNMS.

Akt oskarżenia omawia szczegółowo rozwój działalności organizacji lewicowych „Front” i „Funk” wśród młodzieży akademickiej na U. S. B. oraz powstanie, rozwój i działalność Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej. Jak podaje akt oskarżenia, w roku 1932 główną figurą w ZNMS był Jan Kapala, natomiast w roku 1933 do decydującego głosu dochodzi nowa grupa osób: Jędrzychowski, Marja Dziewicka, Drułto i Sztachelski. ZNMS miał podobno działać we dług dyrektyw partii komunistycznej i KPZB.

W dalszym ciągu akt oskarżenia omawia szereg ulotek, wydanych przez anonimowe komitety komunistyczne w związku z poszczególnymi strajkami lub wypadkami z życia uniwersytetu, jak podwyżka opłat akademickich, skreślenie z listy studentów większej ilości osób na Wydziale Prawa i t. p. Opierając się na wiadomościach konfidenacyjnych i zeznaniach naocznych świadków podaje opisy wystąpień Marji Dziewickiej na kilku zebraniach akademickich, gdzie przemawiała w obronę niezamożnego akademika i t. p. Opisuje również rozwój publicystycznej działalności Stefana Jędrzychowskiego.

Akt oskarżenia zarzuca także większość oskarżonym wygłaszanie na licznych zebraniach młodzieży akademickiej przemówień lub referatów o treści podburzającej i skierowanej przeciwko obecnemu ustrojowi społecznemu.

PRZYNALEŻNOŚĆ DO KPZB.

Informacje konfidencyjne zarzucają Drułto przynależność do KPZB od roku 1931 poza terenem uniwersyteckim. Akt oskarżenia podaje jako dowód łączności Drułty z partią komunistyczną już podczas pobytu na USB. Jego listy pisane do p. Gertrudy Sawickiej. Używa w nich niejednokrotnie zwrotów, stwierdzających, że nieniem prokuratora, jego aktywność jako członka partii komunistycznej.

Również Marja Dziewicka, według aktu osk., należała była jako członek KPZB. i prowadziła robotę wywrotową na USB.

Zarzut należności do KPZB powtarza akt oskarżenia także w stosunku do Petrusiewicza, Smala, Irenie Dziewickiej i Urbanowicza. „W więzieniu Drułto, obie Dziewickie, Liwsiy, Urbanowicz, Szczekallo i Jędrzychowski solidaryzowali się z innymi członkami spisku komunistycznego”, jak podaje akt oskarżenia.

Podczas dochodzenia zakwestjonowano świadectwo dojrzałości Szczekallo. Podobno używał je przez podstawienie na egzaminie innej osoby. Toczy się w tej sprawie śledztwo karne.

Oskarżeni od winy, zarzucającej przez akt o skazanie nie przynajmniej nie

Wyjaśnienia oskarżonych

Drułto oświadczył, że nigdy nie prowadził roboty wywrotowej. Do ZNMS należał przez jeden rok. Wystąpił, ponieważ absorbowano go całkowicie pracą naukową z Sawicką korespondował na tematy przeczytanych książek. Była to zwykła wymiana myśli. Zarzuca mu się, że figurował na liście kandydatów Bloku Niezależnej Młodzieży USB. Nie wie jaki był to Blok. Ktoś mu zaproponował, aby zgodził się na wystawienie swej kandydatury. Nie miał przeciwko temu. Bywał na zebraniach klubu intelektualistów i na ich temat pisał do Sawickiej. Używał ostrzych zwrotów pod adresem obecnego ustroju, wspominał o ZSSR i MOPR, traktując do wszystkich jako zwykle zwroty stylistyczne — umowne. Nie kryły one w sobie żadnej tajemnicy. Naprzykład, nazywał Kapala „złotym upominkiem”, bo ten mówił o ZSSR z „tryskającym entuzjazmem” — dlatego aby go lepiej scharakteryzować.

Na pytanie prokuratora dlaczego o socjal-demokrację Anczewicz pisał „wrednie”, bo szuka szparki z ZSSR. Trzeba go kienkie postawić — Drułto wyjaśnia, że ustosunkowany jest wogóle negatywnie do socjaldemokracji, bo nie broni ona interesów robotnika.

MARJA DZIEWICKA.

— Marja Dziewicka rozpoczęła od roku 1930. Wstąpiła na uniwersytet w okresie dużych zmian. Hece antysemickie, podwyższone opłaty, nowa ustawa. Cała młodzież wrzała. Została weciągnięta w wir życia akademickiego. Szła na uniwersytet z zapalem. Myślała, że po ukończeniu studiów rozpocznie w adwokaturze owocną pracę dla społeczeństwa. A tymczasem sytuacja na rynku pracy dla młodzieży stawała się coraz bardziej beznadziejna. O młodzieży mówi się jako o przyszłości narodu, a wszelkie drzwi się przed nią coraz staranniejszymi zamykane. Do ZNMS należała, bo uważała, że ta organizacja idzie w dobrym kierunku obrony niezamożnego akademika. Kandydowała następnie do Bratniaka. Przeszła. Po skreśleniu większej ilości studentów na wydziale prawa, uważała za swój obowiązek, jako członek zarządu Bratniaka, zainteresować się ich losem. Odezwy, które znalazły się u niej otrzymała od robotnika. Roboty wywrotowej nie prowadziła.

Z BIEDĄ PO NAUKĘ.

Liwsiy oświadcza, że wszystkie wiadomości jakoby prowadził robotę komunistyczną w Da widgródka, Pińsku, Stolinie i Lunińcu, są nie prawdziwe. W aktach U. S. B. jest świadectwo moralności, wydane mu przez władze starościeńskie Stolina za okres do 1934 roku. Niema tam ani słowa o jego rzekomej „robotce”. Dlaczego należał do grupy młodzieży niezamożnej na U. S. B. Bo mieszkał w pokoju, gdzie woda zamarzała w szklance bo nie mógł opłacić nawet żłonego do połowy czesnego i musiał powtarzać drugi rok prawa. Pisał jedną odezwę do biedoty akademickiej. Z przekonania. O MOPR’ze wspominał w innym wypadku bez zastanowienia się nad znaczeniem tego skrótu.

Urbanowicz opowiada o biedzie, która towarzyszyła mu w jego studiach. Musiał wystąpić w swoim czasie z gimnazjum, bo jego brat chory na gruźlicę i obciążony rodziną wpadł w trudności materialne i nie mógł mu pomagać. A sam wtedy utracił pracę roznosiela awizacji w banku żydowskim. Złożył potem egzamin do 8 klasy gimnazjum białoruskiego. Przez nieporozumienie został aresztowany wkrótce. Opacznie rozumiano sens kartki znalezionej u niego w kieszeni. Zeznanie Adamowicza, który został zabity, są wynikiem fantazji tego świadka oskarżenia. Natomiast inny świadek Marezuk, —

komunista — mówi o innym Urbanowiczu. Ze znał go, że odprowadzał Urbanowicza na ulicę Słowiańską. Obronca zaś oskarżonego adw. Engiel, składa zaświadczenie, że Urbanowicz z ławy oskarżonych mieszka od roku 1927 przy ulicy Niemieckiej.

POZOSTALI OSKARŻENI.

Oskarżony Szczekallo mówi krótko, że nie przejawiał żadnej działalności szkodliwej dla państwa polskiego. Jeszcze dotychczas nie skrytalizował swoich poglądów.

Osk. SMALA opowiada cichym zmęczonym głosem, że po aresztowaniu go w tej sprawie długo chorował, że nie zna ani programu ani hasła ZNMS. Na ławę oskarżonych sprowadził go przypadek.

Osk. Petrusiewicz oświadcza, że w obu tych dniach 13 maja i 5 kwietnia 1934 roku, w których miał być, według aktu oskarżenia na zebraniach, wogóle bawił poza Wilnem — w pierwszym wypadku na wycieczce do Zielonych Jezior z ramienia swego zakładu — w drugim w Białymstoku. Nie był członkiem żadnej organizacji. Absorbowała go praca naukowa.

Osk. Okolowicz wygłosił jeden referat raczej zagaję do dyskusji o sytuacji w ZSSR, co zresztą miało związek z pracą naukową. Przygotowywał się do egzaminu z geografii politycznej. Kto go prosił o ten referat dobrze nie pamięta. Raz tylko udzielił swego mieszkania na zebranie dyskusyjne. Było to podczas feryj. Prosił go o to koleś. Był bardzo zajęty pracą naukową. Nie miał czasu na nic innego.

Irena Dziewicka wyjaśnia rolę klubu społecznego Medyków. Należeli do niego medycy, którzy chcieli rozszerzyć pracę medyka. Chcieli badać w jakich warunkach żyje biedota i t. d. Koło Medyków przysłało klubowi za jego pracę podziękowanie.

Stefan Jędrzychowski mówi jak w roku 1926 będąc w klasie VI i należąc do zwolenników przewrotu majowego, marzył o Polsce ludowej i przypinał kokardę czerwonej. Potem, będąc na uniwersytecie, zerwał z Legionem Młodych i tak zwaną sanacją, ponieważ rozumiał, że obóz ten nie urzeczywistni ideału Polski ludowej. Bywał na zebraniach ZNMS.

Osk. Sztachelski wyjaśnia genezę powstania Społecznego Klubu Medyków, któremu poświęca akt oskarżenia więcej uwagi. Mówi że klub był potrzebny dla zwykłej wymiany myśli.

PIERWSI ŚWIADKOWIE.

W późnych godzinach wieczornych sąd przesłuchał trzech świadków.

Świadek Stoma — urzędnik rektoratu USB — referent młodzieżowy — mówi, że Marja Dziewicka komunizowała. Słyszał pewnego razu, że północno-wschodnie tereny Rzeczypospolitej nazywała Zachodnią Białorusią. Mówiła o wojnie interwencyjnej, rzekomo przygotowywanej przeciwko ZSSR. Poza tym nie konkretnego o oskarżonych powiedzieć nie może.

Świadek Skotnicki, student — urzędnik Dyrekcji Lasów Państwowych — był członkiem delegacji, która w sprawie skreślonych na wydziale prawa USB studentów miała się udać do Marszałka w roku 1934. Mówi, że Marja Dziewicka, która również należała do delegacji, nie chciała iść. Namawiała do tworzenia komitetów strajkowych. Oskarżona Marja Dziewicka twierdzi, że tego nie mówiła. Świadek Skotnicki pozostaje przy swoim.

Świadek Wiktor Olarczyk — komisarz policji śledczej z Krakowa — mówi o genezie ZNMS na terenie Krakowa i o związku tej organizacji z partią komunistyczną. Zadnego z oskarżonych świadek ten nie zna i nie na temat ich działalności nie może powiedzieć.

Dziś o 9-cj dalszy ciąg procesu. (w)

Złóż datkę na pomnik Marszałka Polski
Józefa Piłsudskiego w Wilnie

Konto czekowe P. K. O. Nr. 146.111

Rozruchy antyżydowskie w Worniach

BERLIN. (Pat.) Niemieckie biuro informacyjne donosi z Kowna, że w północno-litewskim miasteczku Wornie doszło w tych dniach do poważnych rozruchów antyżydowskich podczas dnia targowego.

W starciu pomiędzy żydowskimi handlarzami

a przybyłymi na targ chłopami 10 osób odniosło ciężkie rany.

Delegacja żydowska udała się do ministra spraw wewnętrznych w Kownie, który zarządził natychmiastowe dochodzenie.

Wzdłuż i wszerz Polski

— W POZNANIU TELEFONY STANIAŁY, CZY STANIEJĄ W WILNIE? Dn. 1 b. m. dyrekcja okręgowa poczt i telegrafów w Poznaniu obniżyła opłaty abonamentowe za telefony z 15 na 13 złotych. Kontingenty rozmów pozostają bez zmian.

— PIERWSZY PASAŻER „NA GAPE” M/S „PIŁSUDSKIEGO”. Do Warszawy sprowadzono z Gdyni i osadzono w więzieniu pierwszego pasażera, który odhylał podróż M. S. „Piłsudski” „na gapę”.

Jest nim bezrobotny Teodor Matuszewski. Ukr. się on w łodzi ratunkowej i tam, niezauważony przez nikogo, przebył ocean. Dopiero, gdy usiłował przedostać się na ląd amerykański, schwytano go policja amerykańska, która bezpłatnego pasażera odesłała spowrotem do Polski.

Tu czeka go karna sprawa o przejazd okrętem bez biletu.

— BOHATERSKI CZYN STARUSZKI. Na rzece Szkle w Łazach, koło Jarosławia, ślizgało się kilkunaltne dziecko jednego z gospodarzy. W pewnej chwili lód się załamał i dziecko poczęło tonąć. Po kruchym lodzie ruszyła dziecko na pomoc 62-letnia staruszka, Katarzyna Pyrz. Udało jej się uratować dziecko — sama jednak dostała się pod lód i utonęła.

— BARAŃSKI NIE CHCE AMNESTJI, ALE Z JAKIEJ RACJI CIERPI PANI ROZMARYN? W związku z ogłoszeniem amnestji zwolniony został z więzienia w Warszawie Michał Barański, stolarz z zawodu, od szeregu miesięcy jednak pozbawiony — poza więzieniem — dachu nad głową. Znalazłszy się w położeniu bez wyjścia, Barański wpadł na oszliwy koncept: w biały dzień, przy świadku policjancie, rozbił wielką szybę wystawową w składzie aptecznym Sury Rozmaryn przy ul. Leszno 1 — i za to dostał się z wyroku do aresztu. Skoro tylko po odbyciu kary B. znalazł się na wolności, natychmiast biegnie na Leszno i znowu wybija szybę w składzie Rozmarynowej. Tym razem wyrok sądowy opiewa już na 2 miesiące więzienia, z czego B. bardzo się cieszy, gdyż to zapewnia mu na najgorszy okres zimowy ciepły kąt i regularny tryb życia. Tymczasem w ubiegłą sobotę zjawiają się w sali klucznicy i każą opuszczać więzienie. Barański nie zgadza się na amnestję, lecz nikt się z jego protestem nie liczy. I znowu bezrobotny stolarz staje bezradny na ulicy. I znowu, po raz trzeci, Barański biegnie na ul. Leszno i wybija szybę wystawową w tym samym składzie aptecznym, aby po raz trzeci dostać się do upragnionego więzienia. Celu dopiął.

— PODSTACJE ELEKTRYCZNE W RAWIE I SKIERNIEWICACH. Związek elektryczni komunalnych województwa warszawskiego przystępuje z wiosną do budowy 50 km. przesyłkowej sieci elektrycznej z Łowicza do Skierniewic i Rady Mazowieckiej.

W Rawie i Skierniewicach wybudowane będą podstacje elektryczne.

Szybkie wykonanie amnestji przez sądy i zarządy więzień

Jak wynika z informacji, uzyskanych przez Agencję „Iskra” w ministerstwie sprawiedliwości, procedura zwalniania z więzień przestępców, objętych dobrodziejstwem amnestji została w ciągu ubiegłych trzech dni zakończona. Dzięki drobiazgowemu przygotowaniu formalności przez instancje prokuratorskie i sądowe — zwalnianie więźniów odbyło się sprawnie i szybko. W bardzo nielicznych wypadkach, bardziej skomplikowanym pod względem proceduralnym, wątpliwości rozstrzygały sądy na posiedzeniach gospodarczych, przyczem decyzje wykonywano bez pośrednio po ich powzięciu.

Instancje wymiaru sprawiedliwości wykańczają jeszcze prace, związane z obliczeniem nowego wymiaru kary tym spośród więźniów, których kara nie została w całości darowana przez amnestję i którzy nie zostali wprawdzie wypuszczeni na wolność w ciągu ubiegłych dni, ale których wymiar kary — po zmniejszeniu go przez amnestję — musi być na nowo ustalony. Wielu więźniom pozostało w ten sposób do

„odsiedzenia” jeszcze po kilka dni tylko, czasem tygodni i t. d.

Ten właśnie podział na więźniów, którzy na podstawie amnestji już więzienia opuścili i tych, którzy na podstawie jej przepisów w dłuższym lub krótszym czasie mury więzienne opuszczają — powoduje rozbieżności w ustalaniu przybliżonej ogólnej liczby osób objętych amnestją.

Departament kary ministerstwa sprawiedliwości zbiera obecnie dane na specjaln. kwestjonariuszach od zarządów więzień i sądów. Kwestjonariusze obejmują zarówno wykazy kar darowanych w całości, jak i w części, oraz wykazy takich więźniów, którym pozostały jeszcze do odbycia okres kary był mniejszy od okresu darowanego przez amnestję. Oczywiście, że więźniowie tej kategorii również wolność już odzyskali.

Odpowiedzi na kwestjonariusze nadejdą do ministerstwa sprawiedliwości do dnia 15 go b. m., a obliczenia ścisłe ilości amnestjonowanych mają być przez ministerstwo opracowane mniej więcej około 20-go b. m.

Stan konta w PKO i bankach na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie

Franciszek Kowalski w Wilnie — 10;
Antoni Nowicki w Wilnie — 5;
Natalja Kondratjewa w Wilnie — 3,30;
Adam Wolański w Wilnie — 5;
Jakób Frankiel w Wilnie — 9;
Piotr Dubowski w Świecianach — 6;
Marja Rodziewiczowa w maj. Ościukowszczyzna — 14;
Ks. Stefan Dobrowolski w Konstantynowie — 2,20;
J. Iwaszkiewicz w Wilnie — 8;
Dr. E. Abramowicz-Lichtmanowa w Wilnie 3;
Józef Biszcowski w maj. Łyntupy — 56,40;
Zarząd Gminy Szemelowsczyzna — 5,06;
Michał Smorgo w Wilnie — 3;
Pracownicy Państw. Szpitala w Świecianach — 35,90;
Dr. Jadwiga Muraszko w Wilnie — 3;
Józef Zajkowski w Wilnie — 50;
Wojewódzkie Stow. Podofic. przeniesionych w stan spoczynku — 15,20;
Assicurazioni Generali Trieste oddz. w Wilnie — 35;
Pracownicy Zarządu Miejskiego w Nieświeżu — 75,48;
Komitet Gminny BBWR w Budslawiu — 5,36;
Baon KOP „Niemcewicz” — 147,70;
Leon Fidler w Wilnie — 10;
Korpus Podofic. Zaw. Szwadronu KOP „N. Świeclany” — 6,05;
Publ. Szkoła Powsz. w Oranach — 13;
Bolesław Gawrychowski w Ilji — 1;
Aleksander Rodziewicz w maj. Klarjanów 3;
Szpital Kolejowy na Wilekiej Łapie — 4,43;
„Turan” Ch. Wajsov w Wilnie — 58;
Eugeniusz Katkowski w maj. Serenczany 5;
Towo Handlowe „Jozpe” w Hoduciszkach 6;
Stefan Bazarowski w Wilnie — 14;
Zarząd Gminny w Porpliszczu — 16;

Wydział Powiatowy w Głębokiem — 12,90;
S-cy Grzegorz Graura w maj. Okuniowo 10;
Aleksandra Cyboliczowa w Wilnie — 3,20;
Spółdz. Uczniowska „Nasza Przyszłość” w Wilnie — 4,43;
Stanisław Wiśniewski w Wilnie — 5;
Witold Nasierowski w maj. Augustowo 10,65;
Kursy bieliźn. i krawiec. T-wa Sw. Wincentego a Paulo w Wilnie — 2,20;
Szolom Segal w Wilnie — 15;
Pryw. Żeńska Szkoła Zawod. Stow. Służba Obyw. w Wilnie — 0,20;
Ks. M. Karaczewski w Taboryszkach — 13,89;
Ks. Antoni Rutkowski w Miednikach — 4;
Chrapowicki w Wilnie — 4,05;
Komornik VII-go rewiru Sądu Grodzkiego w Wilnie — 4,50;
T-wo Block-Brun oddz. w Wilnie — 37;
Stan konta zł. 82.670,99.

PODZIĘKOWANIE

Magistrowi Jerzemu Wiszniewskiemu za sprawną organizację akcji dożywiania biednych składającą drogą serdeczne podziękowania
T. J., W. S., F. A.,
M. O., T. B.

180 nauczycielek wygrało procesy o dodatki mieszkaniowe

Najwyższy Trybunał Administrac. ogłosił wyroki w serii procesów, które mają zasadnicze znaczenie dla nauczycielek mężatek. Gminy kwestjonowały dotąd prawo nauczycielek szkół publicznych, pozostających w stanie zamężnym do otrzymywania specjalnego dodatku uposażeniowego na mieszkani.

Zatargi z gminami na ten tle doprowadziły do wytoczenia w Trybunale 180 procesów. NTA skargi te uwzględnił i orzekł, że nauczycielkom-mężatom należy się dodatek mieszkaniowy od gmin.

Losowanie 3 proc. Premijowej Pożyczki Inwestycyjnej

II-jej emisji w dn. 7 b. m.

W pierwszym dniu ciągnięcia 3 proc. Premijowej Pożyczki Inwestycyjnej II emisji padły następujące wygrane:

Zł. 500.000 — Nr. 08—4100.
Zł. 100.000 — Nr. 22—21496.
Zł. 50.000 — Nr. 35—18440.

Po zł. 10.000: Nr. 37—454 28—344 19—6369 39—6606 30—6785 8—10809 34—11376 18—12617 13966—1 20—14257 9—16887 29—17340 50—20559 17—20903.

Po zł. 5.000 Nr.: 1—18562 5—11926 6—1879 8—7142 9—19948 10—3721 11—11355 5435 13—584 2151 16786 5802 14—4308 16—2 2395 10056 10—10398 18—2675 20—404 11718 20359 21—576 12509 26—29840 27—12615 16430 29—10606 30—7851 32—10014 34—692 8878 35—8605 22—12415 36—88 37—5055 19961 16954 38—4135 17973 17609 22937 41—22767 42—8927 2886 43—7296 44—1436 47—21883 49—17691.

Po zł. 2.000 Nr.: 4—4283 12742 113370 22243 222475.

5—6605 16720 17306 20803 21085.
9—158 5096 11532 17807 21264.
14—4517 8517 12528 18651 19143.
16—2571 5189 6356 9720 9835.
19—9180 9972 13866 15005 21740.
23—1070 9427 2507 12062 22097.
24—3341 8204 8290 9524 18830.
36—5586 6043 13483 19399 21640.
38—3374 6719 18551 19975 20755.
40—5043 5493 6704 16084 17256 18862 20781 21703 22171 22756.
42—716 2504 4788 5696 6501 14465 15488 16819 17855 20216.

43—873 2515 2621 3371 4352 4731 5132 5903 6106 6919 7855 12284 14353 15366 22722.
44—11259 17354 18462 21023 21413.
48—3120 4794 13376 16970 20793.
50—9486 14355 20861 21557 21869.
Po zł. 1.000: 8—4130 5379 6466 6474 4472 1148 7919 14475 16005 17356 17873 17496 17945 18002 18011.

9—1182 2693 6207 6248 8218 9728 11491 13588 15707 15836 18256 18923 19651 20253 21661.
11—141 1811 2866 3749 7126 7814 8121 10128 10151 10225 15454 14763 19755 18783 22407.
12—1791 2494 2569 3505 3686 5770 1948 6346 8962 14099 14392 18139 18150 21029 21488.
13—321 1720 1086 3102 3272 6059 7100 8084 8563 11228 13323 16999 19646 21236 22627.
20—2630 2799 3827 4690 6030 7146 8189 12891 13738 16190 16588 17424 18739 20804 20511.
22—653 2661 3360 4760 7829 9711 12987 14208 14249 15109 15768 18044 21067 22228 22981.
25—2304 3764 4171 4192 5950 5885 8739 12986 16262 15127 17836 19199 20527 20885 22057.
26—932 2686 1743 3757 3794 6699 14086 11165 15993 16126 19154 20488 22515 22669 22898.
32—36 3255 3752 2740 6191 6585 10288 11635 13809 14755 16116 18371 19026 21953 21976.
33—1163 2565 4803 5712 7891 10601 10938 11499 13100 13526 17461 18169 20744 12292 22302.
40—188 1025 4465 6011 10495 10917 11181 12778 14037 16497 17496 22575 22578 2358 20083.
49—979 3569 5225 5571 6242 6051 7154 7971 9403 10191 15143 18804 20063 21257 22231.

—[::]—

Czyje konie?

Policja zakwestjonowała ostatnio na terenie powiatu wileńsko-trockiego 11 koni, wobec podejrzania, iż pochodzą one z kradzieży. Zarządzono poszukiwania prawych właścicieli.

FRYDERYK KAMPE.

50

Wielki Człowiek

Powieść współczesna.

Człowiek z Detroit zaciągnął się głęboko:

— Cóż? Nic nie robić?... O, nie, mój panie, to byłaby ostateczność, o jakiej nawet myśleć mi się nie chce! Pan jest też kupcem, więc panu nie jest obce uczucie zadowolenia, z jakim człowiek jedzie rano do biura swoim małym samochodem, a przyjaciele i znajomi widzą to i mówią: „Jeszcze się trzyma na powierzchni?! A to zuch!”... Nie, panie szanowny, za żadną cenę nie chcę bezczynności! Złe jest, to prawda, nawet bardzo złe, ale mam nadzieję, że wybrnę. Niedawno zacząłem żyć, a kryzys nie będzie trwał wiecznie!

Podniósł szklankę do ust i upił trochę:

— Wszyscy moi przyjaciele i znajomi muszą wiedzieć i widzieć, że w pracy dla mnie niema przeszkód, a moja Ketty jest i powinna być dumna z męża. Wszystko porzucić, żyć, że tak powiem anonimowo?! Ani mi się śni!...

* * *

Borski przez całą noc nie zmrużył oka. Leżał nawznak, spoglądał w ciemną przestrzeń, która się układała w nieuchwytnie, ruchliwe wzory i myślał:

Pod tym dachem mieszka chemik i agent handlowy — zupełnie różni ludzie, o krańcowo rozbieżnych sferach zainteresowań i pracy. Jednak żaden z nich nie zrobiłby tego, co ja zrobiłem...

Zamknęli się w swoim życiu, cierpliwie dźwigają swój los, walczą do ostatka, nie poddają się i przytem nie oszukują siebie. Cała zagadka ich siły tkwi w tem, że nie zamieniają swego życia na inne, choćby się wydawało jak najpożądniejsze, raczej zginą od zatrucia lub zdechną z głodu!

Gdzież się podziela jego siła?

I nagle zrozumiał, że zniszczył ją Jozue Manfield, któremu ślepy przypadek podsunął Borskiego. Popętnił kolosalne głupstwo i ciężko je odpokutuje.

Drobne zmartwienia i weksle bez pokrycia odleciały gdzieś daleko, skąd, zdawało się, nie było powrotu, ale wraz z nimi znikła i Wanda. Co z tego, że cały świat stoi przed nim otworem i że wszystko niemożliwe stało się łatwo osiągalne?...

Pokój stopniowo wyłaniał się z ciemności: oczy zaczęły rozróżniać szafę, stół, krzesła, powędrowały w stronę otwartego okna, za którym był deszcz, las i przejmująca jesienna wilgoć.

Począł zastanawiać się, czy jest jakiś sens w tem, żeby szukać Wandy; nie ulega wątpliwości, że wśród detektywów znajdzie się taki, który ją ostatecznie wytropi — za pieniądze można wszystkiego dokonać.

Osądził, że to nie wytrzymało krytyki choćby dla tej prostej przyczyny, że pomiędzy przeszłością a teraźniejszością utworzyła się przepaść nie do przebycia: Wanda nigdy nie zgodzi się zająć miejsca obok Jozue Manfielda.

Przymknął oczy:

A może rzucić wszystko do licha i uciec?... Co mnie obchodzi Lundquist, koncern i jego kłopoty? Co mnie wiąże z nimi?

A twoje słowo honoru?... — przemknęła myśl.

Józef do Lucca hrabia Borski zawarł umowę — z Lundquistem, czy z samym djabełem, to obojętne — nikt go nie przymuszał, umowa była dobrowolna.

Wobec tego obowiązuje obustronne dotrzymywanie jej.

Na ucieczkę za późno.

'ROZDZIAŁ XV.

William Oxley siedział w biurze wywiadowczym „Mollard et Rejns”.

Rejns był nieobecny, więc przyjął go monsieur Mollard, wysłuchał uważnie i oświadczył, że podejmuje się sprawy.

Wypadek przedstawiał się jasno, niezwykle prosto i był w stylu tego dzentelmena z Ameryki Północnej.

Mister Oxley interesował się miejscem pobytu pewnego pana, który był Polakiem z pochodzenia i nazywał się hrabia Józef Borski.

Już zanotowano.

Z dalszych słów można było wywnioskować, że na informacjach zależało nietylko mister Oxleyowi, co jednej pani, jego dawnej dobrej znajomej; następna część rozmowy wstępnej wyglądała całkiem niewyraznie i niesposób było ustalić, czy ta pani występuje w charakterze gościa Amerykanina, czy też w jakimś innym charakterze — zresztą ta okoliczność nie miała żadnego znaczenia dla sprawy i monsieur Mollard, z zasady unikający ciekawości bezprzedmiotowej, nawet nie próbował jej wyświetlić.

(D. c. n.).

Tabela loterii

z dnia 7 stycznia

I-e i II-e ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

20.000 na nr.: 117785
10.000 na n-ry: 26004 28297 115874
5.000 na n-ry: 24323 78516 93465

143716

2.000 na n-ry: 330 10240 11223 11666
19247 40090 52696 62736 74657 74748
101673 103649 109137 115021 122546
123751 124269 134525 152754 159632
172522 177435 181882 182096 183912

1.000 zł na n-ry: 4397 16779 27264
35922 35260 37670 39996 40901 48201
51612 54068 50319 53352 64478 71375
86883 88483 91835 94023 98024 102038
106039 118748 119661 124048 127658
135745 139088 140732 153845 156736
171258 184584 186358 192919 192154

Po 200 złotych

62 124 310 26 49 64 519 36 770 93 894
1093 98 162 66 229 725 2051 85 261 69
314 749 59 79 804 43 947 3143 53 224 95
548 612 79 711 85 855 4022 26 34 49
210 18 73 322 58 465 505 651 77 829 78
5060 147 49 79 249 498 705 955 70 99
6026 45 142 256 406 803 7125 363 419
500 655 99 854 73 8111 219 86 346 475
543 76 623 748 973 9173 439 67 526 29
3 93 685 94 796 809 53 944 52

10255 96 404 9 514 606 701 978 11013
283 481 530 35 618 716 841 90 12045 108
262 339 60 456 13081 174 334 625 708
38 820 72 14008 17 34 134 36 89 261 73
87 92 344 51 74 422 564 673 93 790
15004 50 192 272 398 451 60 531 37 657
756 16094 116 313 66 78 400 665 799 809
905 15 59 17065 142 241 640 18045 246
78 464 579 602 716 971 19106 34 63 242
371 589 667 746 68 99 970

20106 17 59 227 34 40 320 550 647 67
78 727 866 923 21008 254 68 519 601 825
79 91 22149 216 66 92 463 646 861 926
23190 213 83 366 406 36 50 71 84 88 743
844 942 59 24138 54 58 428 502 83 639
763 85 822 965

25218 49 383 498 574 759 99 26162 243
455 72 533 58 712 13 67 866 944 27050
107 358 68 491 95 571 721 70 87 800 929
28057 84 93 187 282 330 68 484 553 90
740 852 29587 706 837 45

30086 168 285 573 713 958 69 31139
45 256 302 88 403 46 509 638 71 744 77
803 934 37 53 32387 412 56 542 701 849
52 83 925 68 33161 249 66 676 915 34285
455 708 62 97 940 35032 272 307 513 629
836 50 932 38 36007 219 68 344 57 433
94 534 60 822 37050 67 290 352 573 87
710 844 55 64 84 908

39094 110 381 413 69 512 612 709 34
827 91 99 929 44 39017 44 141 68 231 66
371 428 88 679 95 747 841 921

40105 57 62 311 451 60 67 665 773 856
96 595 41037 108 228 309 30 79 522 627
758 92 42157 61 73 462 70 477 519 92 632
49 747 807 976 43066 125 43 226 59 62
73 83 327 37 407 29 89 717 57 84 858
44231 74 359 408 544 662 772 45082 249
65 326 54 601 97 733 59 999 46029 31 62
86 416 77 87 508 26 31 605 716 22 71 890
912 47047 54 306 427 61 72 507 12 930
48068 73 110 56 311 451 502 47 926 49045
50 372 424 524 55 97 719 912 35 57

50030 92 270 385 526 722 88 811 63
64 917 78 80 51006 32 134 93 332 97 431
568 86 624 744 71 825 951 52183 244 56
639 98 730 57 887 53024 67 115 351 53
79 406 16 561 696 97 765 835 54028 46
69 420 39 713 24 854 925 55035 73 129
55 200 38 326 403 516 52 649 66 725 59
939 68 56181 364 91 433 36 529 98 394
57053 139 83 350 443 565 728 77 896 966
58068 158 440 73 608 799 965 59008 16
211 57 79 451 71 627 60 787 811

60048 275 81 350 67 96 506 37 38 44
50 708 81 870 61021 38 97 258 59 64 351
663 766 62153 72 280 325 417 32 704 823

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Zł. 30.000 na nr.: 69740
Zł. 20.000 na nr.: 101571
Zł. 10.000 na nr.: 194099
Zł. 5.000 na n-ry: 18262 33581 61132
71578 159987 174529

Zł. 2.000 na n-ry: 26090 38623 55695
59647 62014 87378 89103 96119 97915
116672 117261 117433 118530 125714
139593 145468 171349 174157 194720

Zł. 1.000 na n-ry: 5061 10835 25348
33543 42577 44072 61523 66743 71135
72965 77298 77905 79846 85528 86950
91325 100729 109689 117815 129390
129498 137806 144320 145475 155239
157744 161591 164748 167219 169360
175637 178314 181273 184648 185271
187909

Po 200 zł.

221 23 55 1299 626 98 2091 146 273
617 911 50 62 3045 105 886 4164 536 973
86 5083 285 548 680 751 824 79 963 6376
414 677 788 7250 520 23 48 95 809 831
8262 488 9156 205 302 989

10136 220 335 413 16 71 586 731 60 71
857 11229 390 899 913 12183 383 535
509 13055 462 24003 28 329 37 405 594
602 783 15061 342 737 935 16402 766
17470 18583 817 971 19342 434 50 718

20120 98 223 60 378 21289 92 331 763
22257 81 476 712 21 41 804 23247 78 579
24451 56 608 915 25233 40 87 386 972
26799 913 27100 965 28083 327 28 607

568 638 715 20 99 852 913 143142 99
289 366 97 505 87 667 74 718 71 902
144114 407 11 33 63 518 50 59 627 51
751 923 56 145204 333 59 414 47 509
31 744 67 74 146056 112 32 77 208 330
68 461 713 15 812 907 20 147052 222
429 558 92 641 801 34 83 148027 112
44 368 644 709 825 906 80 149103 53
274 334 65 527 46 844

150313 430 638 852 71 919 151002
264 507 67 888 940 98

152173 255 70 466 592 636 714 71 888
937 153035 38 255 380 416 551 970 154132
260 97 380 409 738 155053 61 242 819
47 960 156057 60 103 26 382 586 608 797
98 800 93 905 99 157083 219 31 362 88
455 90 625 866 901 20 68 158353 437 65
71 532 658 907 159464 883 933 55 95

160044 76 183 389 92 656 68 895 998
161088 284 449 556 60 162373 81 439 614
15 74 795 812 163019 104 251 367 432 77
531 658 766 881 83 919 43 164103 218 77
440 87 566 877 165307 464 607 67 166070
193 236 56 364 167177 371 89 418 652
746 804 902 27 53 168017 19 135 334 522
681 169290 849 906 84

170031 89 666 88 865 79 952 58 931
171075 154 58 246 95 303 45 478 86 531
69 781 876 937 62 77 172024 109 284 92
331 410 13 544 52 88 698 783 836 73
173028 95 111 304 401 3 533 68 703 11
174053 110 59 208 90 334 439 500 21 60
63 751 68 808 909 81 89 175094 540 45
647 741 53 909 14 47 53 94 919 22 176089
154 87 348 98 487 544 615 742 65 81 989
177093 252 56 69 84 482 571 806 29 996
178372 441 520 688 90 725 34 39 834 943
45 179029 207 377 401 21 661 728 35 995
180158 88 265 479 538 609 49 181051
538 617 33 182064 107 419 728 73 88 894
591 183250 60 468 700 801 955 93 76
184118 41 241 330 89 485 628 81 725 76
914 96 185572 754 816 56 186029 77
346 88 465 536 844 70 187320 52 75 82
584 791 887 90 925 188059 12 74 89 428
471 94 807 29 74 943 189188 253 346 96
422 95 620 79 91 728 79

190017 35 97 356 476 786 92 905 43
191049 50 177 300 21 70 486 633 45 56
718 847 982 92 192337 442 526 612 707
193084 218 19 305 57 63 79 528 617 66
860 194195 429 602 17 50 716 880 948 60

III-e ciągnięcie

Po 200 złotych:

490 601 777 78 847 1434 500 82 624 845
973 2329 892 95 3567 835 58 61 4090 101
311 84 771 5084 139 444 943 58 6231
716 32 7119 290 746 8144 225 91 98 304
590 618 736 885 929 9327 491 540 733
888 924
10000 292 767 856 96 910 11076 153
138 598 619 938 47 12071 130 218 531
53 97 693 844 13159 84 368 697 14121
32 71 318 581 863 15041 96 259 339 630
761 811 62 16404 97 677 17069 194 266
527 18035 94 197 375 613 19400 65 534
53 63 93 663
20060 205 36 471 589 911 21173 246 317
489 605 22188 211 345 530 652 880 85
23159 489 558 768 876 92 24123 723 91
962 26039 42 71 81 280 393 587 780 852
27258 682 86 713 805 28194 264 949 74
29105 390 472 505 878 79 979
30290 380 421 702 14 18 31004 419
751 827 77 948 32053 236 527 724 33002
40 525 619 28 48 908 78 34026 129 368
426 526 666 809 50 910 12 35030 173
692 782 945 36043 174 283 663 746 908
39 37074 291 440 524 725 842 63 934
38060 499 830 39061 284 523 754 810 958
40064 170 206 45 63 396 419 628 992
41167 69 203 8 72 541 613 722 42118 277
300 37 673 805 70 918 49 71 44076 84
145 67 248 490 609 877 996 45163 248
62 394 512 30 837 900 71 46287 675 89
838 47 911 47218 48183 312 420 49 76
545 636 70 721 923 36 49124 247 572 649
872 940 63
30259 409 663 51175 327 557 637 52070
197 212 27 74 317 379 801 53331 543
838 54122 360 406 504 47 887
55013 319 726 820 943 56088 448 502
879 57527 90 677 703 58125 413 634

88 29192 226 336 69 414 83 559 644 84
831 923

30035 363 402 666 976 31667 903 32324
98 558 33034 55 34110 322 427 97 805
35067 292 310 536 72 912 58 61 36074
350 483 532 902 37041 479 814 910 31
38183 346 452 699 794 98 913 39060 172
411 782

40324 66 444 41146 347 70 467 591 838
66 905 42058 121 54 58 72 314 87 439
555 610 43006 52 80 97 325 460 585 738
85 96 803 80 975 44065 379 82 84 601 41
852 953 45816 46652 779 47437 67 46371
814 49190 850

50445 545 623 52143 308 512 53390
533 65 914 52 54829 942 55385 783 98
937 56013 65 173 526 649 724 89 925 88
57135 437 684 868 993 58292 330 60 544
840 43 59718 968

60884 61111 44 716 972 62284 700 842
63051 263 596 746 64204 41 698 991
65292 680 715 830 947 71 66289 413 644
729 80 860 94 67091 92 424 574 639 800
68044 73 216 422 825 58 909 69024 565
76

70399 457 618 910 71048 545 92 816
89 72310 793 73038 78 183 447 816
74049 256 83 75616 521 89

76188 285 87 472 642 789 960 77443 83
763 78048 192 343 77 80 746 898 79097
228 45 376 527 798 880 993

144322 609 60 838 942 145327 44 92 500
146297 303 611 770 890 147267 309 432
98 938 148157 72 257 971 149290 410 83
564 867 93

150280 314 503 41 983 151141 342 588
730 846 986 96
152110 17 392 562 608 903 62 153118
74 204 579 930 34 76 154535 36 62 692
730 33 155063 176 684 156454 962 157000
19 191 810 158184 597 816 86 159443 731
872 967

160147 745 806 161096 151 245 781
924 63 162141 209 538 770 71 81 836 914
33 163052 390 436 56 576 164240 165392
789 940 72 166205 17 303 628 167164
252 532 784 839 168295 824 38 169017
54 268 513 95 620 907 77

170046 302 843 95 171174 216 466
666 949 172393 871 942 66 173150 459
716 174302 537 814 175194 614 60 76
824 176000 269 460 88 534 177305 178410
179001 2 167 453 579 80 606 35 883

180049 234 488 756 181133 86 954 60
182142 238 44 341 407 73 542 89 861 912
183135 65 844 184294 876 185782 851 71
979 186045 422 50 812 931 187030 43
129 275 693 188506 891 189033 211 537
716 860

190006 161 326 454 93 594 191031 97
203 468 601 921 52 192078 153 232 568
845 193420 691 734 806 45 69 194142 329
58 86 411 686 886

KURJER SPORTOWY

Sensacyjne wnioski Pogoni

Na walne zgromadzenie Lig, które odbędzie się w Warszawie w dn. 18 i 19 stycznia, Pogoń lwowska przedstawi wałnemu zgromadzeniu cały szereg sensacyjnych wniosków. Najbardziej atrakcyjny wniosek przedstawiony przez Pogoń odnosi się do Cracovii bezpośrednio bowiem przeforsować wniosek, domagający się zatrzymania Cracovii w Lidze, ze względu na jej wielkie zasługi położone koło rozwoju piłkarstwa polskiego. Gdyby wniosek ten nie uzyskał większości, wówczas Pogoń domagać się będzie dopuszczenia Cracovii bezpośrednio do rozgrywek finałowych o wejście do Ligi państwowej, względnie przyznania jej równej ilości punktów z mistrzem jesiennym okręgu krakowskiego w klasie A.

Następne wnioski przedstawione przez Pogoń odnoszą się do spraw bądź to administracyjnych, bądź też do spraw, związanych z W. G. i D. Odnosnie do spraw administracyjnych Pogoń domaga się, aby przynajmniej w przyszłości, w sprawie większych niż kolegowych, zwolnienia meczów z drużynami zagranicznymi od podatku widowiskowego i wreszcie obniżenia odsetek pobieranych przez władze sportowe z 6 na 3%.

W sprawach W. G. i D. Pogoń stawia wniosek, mający na celu wprowadzenie stałej letniej przerwy w mistrzostwach Lig w okresie od 15 lipca do 15 sierpnia, następnie przyznania Lidze, PZPN, i związkowi okręgowym jedynie 5 wolnych terminów w ciągu całego roku, ujednolinitenia przez W. G. i D. wymiarów kar za indentyfikację przewinienia i wreszcie niestosowanie amnestii kar.

Miedzynarodowe akademijskie mistrzostwa nartiar- skie Polski

W dniach 31 stycznia — 1 i 2 lutego rozegrane zostaną w Wrochle doroczne miedzynarodowe akademickie mistrzostwa nartiarstwa Polskiego. Organizatorem zawodów jest warszawski AZS. Udział wezmą wszystkie akademickie kluby Polskiego i liczące 8 oraz akademicy zrzeszone w klubach nieakademickich. Z zagranicy spodziewany jest zastęp Austriaków, Szwedów, Niemców, Estończyków, Łotyszów, Rumunów oraz Francuzów i Anglików, studujących w Szwajcarii.

Program zawodów przedstawia się następująco:

Dnia 30 h. m. odprawa za wodników, dn. 3

IV Poranek Symfoniczny

ARESztOWANIE TRZECH OSÓB.

W związku z wybuchem w sklepie aparatów muzycznych, radiowych i rowerów „Uniwersał” przy ul. Wielkiej, o czym donosiliśmy już, aresztowano, z polecenia władz, prowadzących w tej sprawie dochodzenie, trzy osoby, co do których istnieją poważne poszlaki, że są oni sprawcami wybuchu. (c)

Kto to jest „miejscowe społeczeństwo“?

Pat podaje następującą wiadomość:

POSTAWY. (Pat.) W dniu 6 b. m. Wileński Teatr Objazdowy wystawił w Postawach komedję Verneilla p. t. „Fotel Nr. 47“. Przedstawienie to nie miało powodzenia, jakkolwiek odbywało się w okresie świątecznym i w miasteczku pozbawionem widowisk teatralnych. Miejscowe społeczeństwo wołałoby, aby teatr objazdowy, zamiast lekkich komedji autorów zagranicznych, wystawiał sztuki z poważniejszego repertuaru autorów polskich i nawet zamierza zwrócić się z taką prośbą do czynników miarodajnych.

Niewątpliwie, jest rzeczą wielce pocieszającą,

że „miejscowe społeczeństwo“ pragnie sztuk „poważniejszego repertuaru autorów polskich“. Szkoda tylko, że Pat nie wyjaśnia, czy owo „miejscowe społeczeństwo“, które w sprawie repertuaru teatru objazdowego zwraca się do „czynników miarodajnych“ (któż to jest? Pan Starosta? Wójt?) w razie spełnienia jego życzeń zapełni salę teatru?

Jesteśmy sceptykami. Mamy pewne wątpliwości co do tego. Gorzej: sądzimy, że całe owo bez reszty „miejscowe społeczeństwo“, oburzające się na Verneilla, zmieszczałoby się na trzech krzesłach. A możeby i tego było za dużo?

Usiłowanie zabójstwa i samobójstwa

Funkcjonariusz więzienny strzela do mężatki i popełnia samobójstwo

Wczoraj o godzinie wpół do dziesiątej wiecz. na podwórku domu Nr. 18 przy ul. Jakóba Janickiego funkcjonariusz więzienia Lukiskiego Lichtwin oddał kilka strzałów do zamieszkałej w tym domu 30-letniej Marii Stefanowiczowej, raniąc ją ciężko w okolicy klatki piersiowej.

Kiedy Stefanowiczowa osunęła się, brocząc krwią, na bruk i na odgłos strzałów zaczęli się zbliżać sąsiedzi, Lichtwin skierował broń do

siebie i wystrzelił, trafiając w serce.

Na miejsce wypadku przybyło pogotowie ratunkowe i policja. Lekarz stwierdził zgon Lichtwina, zaś Stefanowiczową w stanie bardzo ciężkim przewieziono do szpitala św. Jakóba, gdzie dokonano operacji wyjęcia kuli.

Podłoże dramatu — romantyczne. Szczegóły ustala policja. Podamy je w następnym numerze naszego pisma. (c)

Na wileńskim bruku

WSTYDZIŁA SIĘ... OSKARZAĆ MĘŻA.

Jest późno w nocy. Jedna lampka walczy z ciemnościami w pokoju dyżurnego sanitariusza. Nagle drzwi ambulatorjum z trzaskiem otwierają się. Do lokalu wpada raczej, niż wchodzi, kobieta.

— Proszę ratować! — krzyknęła i zemdlała. Alarmujący dzwonek dyżurnego sanitariusza ściga do ambulatorjum dyżurnego lekarza, który bada chorą. Jest ona cała posiniaczona, głowę ma pobita.

— Kto tak panią urządził? — pyta sanitariusz. Kobieta waha się, poczem odpowiada niepewnym tonem:

— Wracałam późno do domu, było ciemno na schodach, poślizgnęłam się, upadłam...

Lecz lekarz nie daje jej wlawy. Podczas badania stwierdził on na jej szyi wyraźne ślęce, jakgdyby kobietę chciał ktoś udusić.

Wówczas kobieta wybucha gwałtownym łkaniem. Następnie opowiada następującą ponurą historję:

Nazywa się Aleksandra Ziembo, mieszka przy ul. Subocz. Mąż jej Dominik maltretuje ją od dłuższego czasu. Bije i katuje. Wczoraj w nocy wrócił do domu pijany. Gdy żona zrobiła mu uwagę, rzucił się na nią, jak twierdzi, usiłując zadusić.

— Resztkami sił wyrwałam się z jego kleszczy...

— Pocóż pani narazie nie powiedziała prawdy?

Kobieta ociera łzy, milczy, aż wreszcie wy-mawia:

— Wstydziałam się... Pogotowie przewiozło ją do szpitala.

TEATR NA POHULANCE

Dziś o g. 8. wiecz.

OPERA

STRASZNY DWÓR

Tradycyjny Doroczny Bal Wil. Tow. Rosyjskiego

W sobotę, 11 stycznia, w salonach Izby Handlowo-Przemysłowej, odbędzie się doroczny tradycyjny bal wileńskiego Towarzystwa Rosyjskiego. Koncert przy udziale najwybitniejszych sił artystycznych. Tańce do rana. Obfity bufet. Ceny kryzysowe. Zaproszenia i bilety w sklepie „Polifot“, Mickiewicza 23.

Ofiary

Zamiast życzeń świątecznych i noworocznych na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie Inż. archit. Ludwik Sokołowski Prof. Uniwersytetu S. B. zł. 20 (dwadzieścia).

Teatr Muzyczny „LUTNIA“

Dziś o godz. 8.15 wiecz.

ROSE — MARIE

Franciszki GAAL

w najnowszym filmie wiedeńskim „KATARZYŃKA“. Już wkrótce!

JEANETTE MAC DONALD

jest nieporównana „Kupryśna Marietta“
Najnowszej produkcji w realizacji V. S. VAN DYKE. ŚWIETNY NADPROGRAM

CASINO | Nocne życie bogów

Kapitałne sceny. Największy wynalazek XX wieku: magiczne promienie obracają ludzi w posągi, powołują kamienne rzeźby do życia... Najpiękniejsze kobiety. Wspaniały nadprogram.

OGNIKO | DZIŚ Jan KIEPURA i Claudie Clères

Nad program : DODATKI DŹWIĘKOWE. —Początek seansów codziennie o godz. 4-ej pp.

Przetarg

Dyrekcja Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy ogłasza, że ma do sprzedania: maszynę parową angielską firmy Willans i Robinson Ltd o mocy 300 KM przy 310 obr. na min., stojącą bliźniaczą compound na parę nasyconą 9 atm. 180° C, dla kondensacji. Maszyna w dobrym stanie, gotowa do ruchu.

Odsłone wyjaśnienia można otrzymać codziennie w godz. 9—12 w Dziale Zaopatrywania ul. Starynkiewicza 5, pokój Nr. 27, tel. 600-91. Maszynę można oglądać w tych samych godzinach na Stacji Pomp Kanałowych przy ul. Dobrego Nr. 74.

Zalokowane oferty powinny być złożone w Dziale Zaopatrywania i wadium w wysokości zł 100 (sto) złożone do Kasy Dyrekcji do dnia 20 stycznia 1936 r. do godz. 12-ej.

Oferty złożone po tym terminie, jak również oferty niezgodne z warunkami przetargu nie będą rozpatrywane.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu, wyboru nabywcy niezależnie od wyników przetargu i zaofiarowanych cen, oraz zarządzenia dodatkowego przetargu ustnego.

Oferty powinny być składane z ważnością na okres 6-tygodniowy.

Ogłoszenie

Zarząd Konkursowy Masy Upadłościowej firmy „Dom Bankowy F. Winiski“ w Wilnie, ul. Wielka Pohulanka Nr. 14 m. 43, niniejszem podaje do wiadomości ogólnej, że sprzedaje różne wierzytelności pieniężne do osób trzecich. Bliższych informacji udziela Prezes Zarządu Konkursowego, Izaak Milchikier, zam. w Wilnie, ul. Mickiewicza Nr. 4, który w tym celu będzie przyjmował interesantów codziennie w godz. 5—7 w terminie do dnia 25 stycznia 1936 r.

Zarząd Konkursowy Masy Upadłościowej firmy „Dom Bankowy F. Winiski“, Wilno, Wielka Pohulanka Nr. 14/43.

W tych dniach zostanie otwarty sklep kopyt, prawideł i ściągaczy do zdejmowania butów (Hurt, detal, ceny kryzysowe, wielki wybór) przy ul. Szkolnej róg Jatkowej. Wyroby Drozdowskiego. Tamże potrzebny ekspedjent(ka) z kaucją. Zgłosić się dnia 8 b. m. do sklepu

Potrzeby wspólnik z kapitałem do solidnego przedsiębiorstwa handlowego w pierwszorzędym punkcie (ul. Mickiewicza). Informacje w Stowarzyszeniu Kupców Chrześcjan i w Biurze S. Grabowskiego Garbarska 1

ŚMIETANKĘ pasteryzowaną, JOGURT (lactobacyllina) KEFIR — poleca „LACSANUM“ Wilno, Niemiecka 7

Poszukuję

MIESZKANIA, składającego się z 2-ch pokoi i kuchni, światła, suche, w niedalekiej odległości od Placu Katedralnego. Oferty do adm. Kurjera pod „Oplatny“

1 lub 2 POKOJE ciepłe, słoneczne, suche, wygodne, śródmieście do wydzierżawienia. Inteligentnej osobie Śniadeckich 1, m. 11

Nauczycielki,

bony, wychowawczynie i wszelkiego rodzaju służbę domową zaproszono do Biura Funduszu Pracy w Wilnie. Poznańska 2, tel. 12 06, czynne od g. 8 do 15-ej

Kanalizacja

Wodociąg. Ogrzewanie. Inż. dypl. SPOKOJNY Wilno, ul. Strazuna 10 tel. 15-40. Solidne wykonanie. Warunki dogodne.

Najwspanialsza

atrakcja sezonu!

Wesoła rozwódka

W filmie król i królowa tańca Fred Astaire i Ginger Roger wykonają przebój „Continental“
2 Sensacja sportowa **Mecz bokszerski** Mistrz świata Max Baer i Joe Louis. Wkrótce w kinie HELIOS

ADOLF DYMSZA

w najnowszej wielkiej komedji muzycznej **Dodek na froncie.** W pozostał. rol.: Znicz, Cwiklińska, Chór Siemianowa. Chór Dana. Najpiękniejsze melodie cygańskie i romanse. Nad program: DODATKI I AKTUALIA Początek seansów o godz. 4—6—8—10.15

TEATR REWJI „WESOŁY MURZYN“

Ludwisarska 1 **POWSZECHNE ROZBROJENIE** w 2 cz. i 18 obr. Rewja Artystyczna p. t. wozaaangażowanych wybitnych sił artystycznych na czele: J. Grywicówna, J. Granowski, Miecio Mieczkowski i inni. — Początek przedst. o 6:30 i 9-ej w., w niedz. i św. o 4—6.30—9 eł

Dźwięk. Kino „ŚWIATOWID“ Mickiewicza 9 **Wielka sensacja.** Dziś nowy program. Ceny miejsc od 25 gr. Wilmie zachwycająco piękny film. Czarujące melodie. Humor. Tempo. Przepych wystawy. — W rolach popisywanych: wszechświatowej sławy, niedościgniony śpiewak JAN KIEPURA oraz porywająca i urocza Maria Eggerth. Nad program: ATRAKCJE DŹWIĘKOWE. Uwaga: Dla usunięcia tłoku Dyrekcja Kina uprzejmie prosi Szan. Publiczność o punktualne przybywanie na początki seansów: o godz. 4—6—8—10.15 w soboty i niedziele początek o godz. 2 ej.

Pamiętajcie!!!

ze ogłoszenia do „KURJERA WILEŃSKIEGO“ najtaniej umieszczać za pośredn.

Biura Ogłoszeń Stefana Grabowskiego w Wilnie

Garbarska 1. Telefon 82. ŻĄDĄCIE KOSZTORYSÓW

CERATA, linoleum, chodniki, wojłok, brezent, sienniki, wyroby gumowe — poleca „CERATGUM“ ul. Rudnicka 2

— CUKIERNIA — Kawiarnia „Leonard“ Mickiewicza 27, poleca własne doskonale wyroby cuklerskie i piekarniane. Sala kawiarni. Radjokoncerty

DOKTOR Blumowicz Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe. Wielka 21, tel. 9-21. Przyjm. od 9—1 i 3—8

AKUSZERKA M. Brzezina masaż leczniczy i elektryzacja Zwierzyniec, T. Zana na lewo Gedyminowski ul. Grodzka 27

AKUSZERKA Marja Laknerowa Przyjmuje od 9 — 7 w. ul. J. Iasieńskiego 5 — 18 róg Orlarnej (obok Sądu

Dzierżawa majątku 70 ha ornego, 30 ha łąk i pastwisk, 3 klm. stacja, miasteczko, — poczta Soly, M. Ł.

DOKTOR MED. J. PIOTROWICZ-JURCZENKOWA Ordynator Szpl. Sawicz Choroby skórne, weneryczne kobiece Wilńska 34, tel. 18-68. Przyjmuje od 5—7 w.

DOKTOR ZYGMUNT KUDREWICZ Chor. wenerycz., syfilis skórne i moczopłciowe. Zamkowa 15, tel. 1961. Przyjm. od 8—1 i 3—8

AKUSZERKA Śmiałowska przeprowadziła się na ul. Wielką 18—7 tamże gabinet kosmetyczny, masaży, zabiegów, dawki, kuracji i waga

Pierwszorzędny **ZAKŁAD FRYZJERSKI „Amerykanka“** Zawalnia 28/22. Powiadomiam Sz. Klientele, że została zaangażowana dawna fryzjerka firmy „Carmen“

Wykwalifikow. krawcowa poszukuje pracy po domach prywatnych ul. Sadowa 13 m. 6

Na dogodnych warunkach **odstąpię sklep kapeluszy**

Zgłoszenia do admin. „Kurjera Wileńskiego“ ul. Bisk. Bandurskiego 4 od godz. 9—3 po poł.

ZGUBIONO portfel skórzany z dokumentami osobistymi emeryta skarbowego Józefa Mościckiego. Łaskawego znalazcę uprasza się o zwrot za wynagrodzeniem pod adresem: Witoldowa 5 m. 5

B. NAUCZYCIEL GIMNAZJUM

ul. Królewska 7 — 13 udziela lekcje i korepetycje w zakresie 8 klas gimnazjum ze wszystkich przedmiotów. Specjalność: matematyka, fizyka, język polski

Administrację domu obejmie za skromne mieszkanie b. oficer administrac. pułku emeryt. Młody, energiczny, rutynowany. Zgłoszenia pod L. O. do Administr. „Kurjera Wileńskiego“.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Wilno, Bisk. Bandurskiego 4. Telefony. Redakcji 79, Administr. 99. Redaktor naczelny przyjmuje od g. 2—3 ppot. Sekretarz redakcji przyjmuje od g. 1—3 ppot. Administracja czynna od g. 9½—3½ ppot. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od g. 1—2 ppot. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9½—3½ i 7—8 wiecz.

Konto czekowe P. K. O. nr. 80.750. Drukarnia — ul. Bisk. Bandurskiego 4, telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnoszeniem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administr. bez dodatku książkowego 2 zł. 50 gr., zagranicą 6 zł. CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst. 30 gr., kronika redak. i komunikaty — 60 gr. za wiersz jednoszp., ogłosz. mieszkani. — 10 gr. za wiersz. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 8-inio łamowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadstane“ Redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.